

Úřední věstník

Evropské unie

C 38

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 59

1. února 2016

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2016/C 038/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
2016/C 038/02	Jmenování vedoucího soudní kanceláře	2

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2016/C 038/03	Spojené věci C-124/13 a C-125/13: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. prosince 2015 – Evropský parlament, Evropská komise v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU) č. 1243/2012 — Volba právního základu — Článek 43 odst. 2 a 3 SFEU — Politické rozhodnutí — Dlouhodobý plán pro populace tresky obecné“	3
2016/C 038/04	Věc C-166/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesellschaft – Rakousko) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Zásady efektivit a rovnocennosti — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Lhůta pro podání žaloby — Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje žalobu na náhradu škody předchozím určením protiprávnosti řízení — Prekluzivní lhůta, která začíná běžet nezávisle na tom, zda navrhovatel věděl o protiprávnosti“	4

CS

2016/C 038/05	Věc C-280/14 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. prosince 2015 – Italská republika v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Regionální politika — Regionální operační program POR Puglia (Itálie) spadající pod cíl 1 (2000–2006) — Snížení finanční pomoci Společenství původně poskytnuté z Evropského fondu pro regionální rozvoj“	4
2016/C 038/06	Věc C-301/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Pfotenhilfe-Ungarn e. V. v. Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1/2005 — Článek 1 odstavec 5 — Ochrana zvířat během přepravy — Přeprava opuštěných psů z jednoho členského státu do jiného členského státu uskutečněná spolkem na ochranu zvířat — Pojem, hospodářská činnost“ — Směrnice 90/425/EHS — Článek 12 — Pojem „subjekt, který se podílí na obchodu uvnitř Společenství“	5
2016/C 038/07	Věc C-312/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Ráckevei Járásbíróság – Maďarsko) – Banif Plus Bank Zrt. v. Márton Lantos, Mártonné Lantos „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/39/ES — Článek 4 odst. 1 a čl. 19 odst. 4, 5 a 9 — Trhy finančních nástrojů — Pojem ‚investiční služby a činnosti‘ — Ustanovení k zajištění ochrany investorů — Pravidla chování při poskytování investičních služeb klientům — Povinnost posoudit vhodnost nebo přiměřenou povahu nabízené služby — Smluvní důsledky nesplnění této povinnosti — Smlouva o spotřebitelském úvěru — Půjčka vyjádřená v cizí měně — Vyplacení a splacení půjčky v národní měně — Klausule týkající se směnných kurzů“	6
2016/C 038/08	Věc C-326/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. A1 Telekom Austria AG „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2002/22/ES — Sítě a služby elektronických komunikací — Práva uživatelů — Právo účastníků odstoupit od smlouvy bez jakéhokoli postihu — Změna sazeb, která vyplývá ze smluvních podmínek — Zvýšení sazby v případě zvýšení spotřebitelské ceny“	6
2016/C 038/09	Věc C-338/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d’appel de Bruxelles – Belgie) – Quenon K. SPRL v. Beobank SA, dříve Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, dříve Citilife SA „Řízení o předběžné otázce — Nezávislí obchodní zástupci — Směrnice 86/653/EHS — Článek 17 odst. 2 — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení ze strany zmocnitele — Odškodnění obchodního zástupce — Zákaz souběhu systému odškodnění za zákazníky a systému náhrady škody — Nárok obchodního zástupce na náhradu škody doplňující odškodnění za zákazníky — Podmínky“	7
2016/C 038/10	Věc C-345/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – SIA „Maxima Latvija“ v. Konkurences padome „Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Článek 101 odst. 1 SFEU — Použití obdobné vnitrostátní právní úpravy — Pravomoc Soudního dvora — Pojem ‚dohoda, jejímž účelem je omezení hospodářské soutěže‘ — Smlouvy o pronájmu obchodních prostor — Obchodní centra — Právo referenčního nájemce bránit pronájmu dalších obchodních prostor třetím osobám“	8
2016/C 038/11	Věc C-487/14: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – SC Total Waste Recycling SRL v. Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Přeprava — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Přeprava v rámci Evropské unie — Jiné místo vstupu, než jaké je uvedeno v předchozím oznámení a souhlasu — Podstatná změna v podrobnostech přepravy odpadů — Nedovolená přeprava — Přiměřenost správní pokuty“	9

2016/C 038/12	Věc C-509/14: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španělsko) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) v. Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/23/ES — Článek 1 odst. 1 — Převody podniků — Zachování práv zaměstnanců — Povinnost nabyvatele převzít zaměstnance — Veřejný podnik pověřený veřejnou službou — Poskytování služby jiným podnikem na základě smlouvy o správě veřejných služeb — Rozhodnutí neobnovit tuto smlouvu po uplynutí doby jejího trvání — Zachování identity hospodářské jednotky — Činnost zakládající se především na zařízeních — Nepřevzetí zaměstnanců“	10
2016/C 038/13	Věc C-44/15: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Hauptzollamt Frankfurt am Main v. Duval GmbH & Co. KG „Řízení o předběžné otázce — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Číslo 9025 — Pojem ‚teploměr‘ — Indikátory vystavení předem určené reakční teplotě na jedno použití“	10
2016/C 038/14	Věc C-82/15 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. prosince 2015 – PP Nature-Balance Lizenz GmbH v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Články 31 a 116 — Rozhodnutí Komise nařizující členským státům stažení a změnu vnitrostátních registrací humánních léčivých přípravků obsahujících účinnou látku tolperison“	11
2016/C 038/15	Věc C-592/13: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico v. Ediltecnica SpA „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Článek 191 odst. 2 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Odpovědnost za životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost správních orgánů uložit vlastníkům znečištěných pozemků, kteří k tomuto znečištění nepřispěli, povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření a stanoví pouze povinnost nahradit náklady vynaložené na zásahy uskutečněné správním orgánem — Slučitelnost se zásadou, znečišťovatel platí, zásadami obezřetnosti a prevence a zásadou odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje“	12
2016/C 038/16	Věc C-156/14: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Tamoil Italia SpA v. Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Článek 191 odst. 2 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Odpovědnost za životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost správních orgánů uložit vlastníkům znečištěných pozemků, kteří k tomuto znečištění nepřispěli, povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření a stanoví pouze povinnost nahradit náklady vynaložené na zásahy uskutečněné správním orgánem — Slučitelnost se zásadou, znečišťovatel platí, zásadami obezřetnosti a prevence a zásadou odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje“	12
2016/C 038/17	Věc C-424/14: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 30. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – Jácint Gábor Balogh v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 213 a 214 — Neoznámení zahájení hospodářské činnosti — Hranice osvobození od daně pro malé podniky — Sankce“	13

2016/C 038/18	Věc C-500/14: Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Torino – Itálie) – Ford Motor Company v. Wheeltrims srl „Řízení o předběžné otázce — (Průmyslové) vzory — Směrnice 98/71/ES — Článek 14 — Nařízení (ES) č. 6/2002 — Článek 110 — Tzv. ustanovení ‚o opravách‘ — Užívání ochranné známky třetí osobou bez souhlasu majitele pro náhradní díly nebo příslušenství motorových vozidel, které jsou totožné s výrobky, pro něž je známka zapsána“	14
2016/C 038/19	Věc C-517/14 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. října 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. v. Evropská komise, Nizozemské království, Nederlandse Zuivelorganisatie „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 510/2006 — Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení — Zápis názvu ‚Edam Holland‘ — Producenti užívající označení ‚edam‘ — Neexistence právního zájmu na podání žaloby“	14
2016/C 038/20	Věc C-519/14 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. října 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. v. Evropská komise, Nizozemské království, Nederlandse Zuivelorganisatie „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 510/2006 — Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení — Zápis názvu ‚Gouda Holland‘ — Producenti užívající označení ‚gouda‘ — Neexistence právního zájmu na podání žaloby“	15
2016/C 038/21	Věc C-530/14 P: Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. října 2015 – Evropská komise v. Řecká republika „Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Řecká kasina — Režim stanovící 80 % odvod ze vstupného v různé výši — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem — Pojem ‚státní podpora‘ — Zvýhodnění — Zčásti nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“	15
2016/C 038/22	Věc C-545/14 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 1. prosince 2015 – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Žaloba na náhradu škody — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Zimbabwe — Vyškrtnutí dotčené osoby ze seznamu dotčených osob a subjektů — Náhrada údajně způsobené škody“	16
2016/C 038/23	Věc C-1/15: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. září 2015 – La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL v. Evropská komise „Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společností“	16
2016/C 038/24	Věc C-2/15 SA: Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. září 2015 – ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias v. Evropská komise „Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Evropskou komisí“	17
2016/C 038/25	Věc C-74/15: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Oradea – Rumunsko) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău v. Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA a další „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Ochrana spotřebitelů — Směrnice 93/13/EHS — Článek 1 odst. 1 a čl. 2 písm. b) — Zneužívající klauzule ve spotřebitelských smlouvách — Smlouvy o ručení a o zajišťovacím převodu práva uzavřené mezi úvěrovými institucemi a fyzickými osobami jednajícími pro účely, které nespadají do rámce jejich profesní činnosti a nemají vazbu funkční povahy na obchodní společnost, za jejíž závazky poskytují zajištění“	17

2016/C 038/26	Věc C-120/15: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 21. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Košiciach – Slovensko) – Kovozber s. r. o. v. Daňový úrad Košice „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 183 — Vracení nadměrného odpočtu DPH — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví výpočet úroků z prodlení při vrácení nadměrného odpočtu DPH pouze od uplynutí lhůty 10 dní po skončení řízení o daňové kontrole“	18
2016/C 038/27	Věc C-137/15: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španělsko) – María Pilar Plaza Bravo v. Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Směrnice 79/7/EHS — Článek 4 odst. 1 — Rovné zacházení pro pracovníky a pracovnice — Pracovníci pracující na částečný úvazek, z velké části ženy — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví maximální výši dávky v nezaměstnanosti — Právní úprava, která při výpočtu této výše používá poměr mezi pracovní dobou dotyčných pracovníků na částečný úvazek a pracovní dobou pracovníků na plný úvazek“	19
2016/C 038/28	Věc C-152/15: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 23. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalsko) – Cruz & Companhia Lda v. Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Zemědělství — Společná organizace trhů — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Článek 4 odst. 1 a článek 13 — Nařízení (EHS) č. 2220/85 — Článek 19 odst. 1 písm. a) — Podmínky uvolnění jistoty složené za účelem zajištění vrácení zálohy — Podmínky pro poskytnutí náhrady — Řádná a uspokojivá obchodní jakost vyvážенých produktů — Zohlednění, pro účely poskytnutí náhrady, skutečností prokázaných příslušným orgánem v návaznosti na kontrolu provedenou po uskutečnění vývozu a po celním odbavení příslušného zboží — Výklad rozsudku Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)“ .	19
2016/C 038/29	Věc C-463/15 PPU: Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Openbaar Ministerie v. A. „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkácí rozkaz — Článek 2 odst. 4 a čl. 4 bod 1 — Podmínky výkonu — Vnitrostátní trestní právo podmiňující výkon evropského zatýkácího rozkazu kromě oboustranné trestnosti také tím, že inkriminované jednání lze potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců podle práva vykonávajícího členského státu“	20
2016/C 038/30	Věc C-29/15 P: Kasační opravný prostředek podaný faxem dne 26. ledna 2015 Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. listopadu 2014 ve věci T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	21
2016/C 038/31	Věc C-548/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 21. října 2015 – J.J. de Lange v. Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Věc C-556/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Craiova (Rumunsko) dne 28. října 2015 – Fondul Proprietatea SA v. Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Věc C-559/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 3. listopadu 2015 – Onix Asigurări SA v. Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)	22

2016/C 038/34	Věc C-560/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. října 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni a další	23
2016/C 038/35	Věc C-565/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshofs (Rakousko) dne 4. listopadu 2015 – Hans-Petr Ofenböck	24
2016/C 038/36	Věc C-568/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Stuttgart (Německo) dne 5. listopadu 2015 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e. V. v. comtech GmbH	25
2016/C 038/37	Věc C-569/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 5. listopadu 2015 – X v. Staatssecretaris van Financiën	25
2016/C 038/38	Věc C-570/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 5. listopadu 2015 – X v. Staatssecretaris van Financiën	26
2016/C 038/39	Věc C-573/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Liège (Belgie) dne 9. listopadu 2015 – État belge v. Oxycure Belgium SA	27
2016/C 038/40	Věc C-575/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. listopadu 2015 Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 9. září 2015 ve věci T-584/14, INDITEX v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	27
2016/C 038/41	Věc C-580/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgie) dne 9. listopadu 2015 – Johannes Van der Weegen, Anna Pot v. Belgische Staat	29
2016/C 038/42	Věc C-583/15: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2015 – Evropská komise v. Portugalská republika	29
2016/C 038/43	Věc C-584/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Melun (Francie) dne 11. listopadu 2015 – Glencore Céréales France v. Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	30
2016/C 038/44	Věc C-585/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) dne 12. listopadu 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA v. État belge	31
2016/C 038/45	Věc C-598/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Jerez de la Frontera (Španělsko) dne 16. listopadu 2015 – Banco Santander, S.A. v. Cristobalina Sánchez López	32
2016/C 038/46	Věc C-599/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. listopadu 2015 Rumunskem proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 14. září 2015 ve věci T-784/14, Komise v. Rumunsko	33
2016/C 038/47	Věc C-601/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 17. listopadu 2015 – J.N. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	34
2016/C 038/48	Věc C-604/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. listopadu 2015 Ana Pérez Guriérrez proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 9. září 2015 ve věci T-168/14, Pérez Gutierrez v. Komise	35
2016/C 038/49	Věc C-609/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Španělsko) dne 18. listopadu 2015 – María Assumpció Martínez Roges v. José Antonio García Sánchez	36

2016/C 038/50	Věc C-617/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 23. listopadu 2015 – Hummel Holding A/S v. Nike Inc. a Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Věc C-618/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 23. listopadu 2015 – Concurrence Sàrl v. Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Věc C-628/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 24. listopadu 2015 – The Trustees of the BT Pension Scheme v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Věc C-629/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2015 společností Novartis Europharm Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 15. září 2015 ve věci T-472/12, Novartis Europharm Ltd v. Evropská komise	39
2016/C 038/54	Věc C-630/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2015 společností Novartis Europharm Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 15. září 2015 ve věci T-67/13, Novartis Europharm Ltd v. Evropská komise	40
2016/C 038/55	Věc C-643/15: Žaloba podaná dne 2. prosince 2015 – Slovenská republika v. Rada Evropské unie . .	41
2016/C 038/56	Věc C-647/15: Žaloba podaná dne 3. prosince 2015 – Maďarsko v. Rada Evropské unie	43
2016/C 038/57	Věc C-648/15: Žaloba podaná dne 3. prosince 2015 – Rakouská republika v. Spolková republika Německo	45
2016/C 038/58	Věc C-78/15: Usnesení předsedy dvora ze dne 21. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Colena AG v. Deiters GmbH	46
2016/C 038/59	Věc C-311/15: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – TrustBuddy AB v. Lauri Pihlajaniemi	46

Tribunál

2016/C 038/60	Věci T-233/11 a T-262/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. prosince 2015 – Řecko a Ellinikos Chrysos v. Komise „Státní podpory — Těžební průmysl — Subvence poskytnutá řeckými orgány těžbařskému podniku Ellinikos Chrysos — Smlouva o převodu dolů za cenu nižší než tržní a osvobození od daní z této transakce — Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za protiprávní a kterým se nařizuje navrácení odpovídajících částek — Pojem, zvýhodnění — Kritérium soukromého investora“	47
2016/C 038/61	Věc T-563/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Belgie v. Komise „EZZF — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje uskutečněné v Belgii — Ovoce a zelenina — Povinnost odůvodnění — Podmínky uznání organizace producentů — Externalizace podstatných aktivit organizací producentů — Částka, která má být vyloučena — Přiměřenost“	47
2016/C 038/62	Věc T-83/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2015 – LTJ Diffusion v. OHIM – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky ARTHUR & ASTON — Starší národní obrazová ochranná známka Arthur — Neexistence skutečného užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Podoba, která se liší prvky zhoršujícími rozlišovací způsobilost“	48

2016/C 038/63	Věc T-124/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. prosince 2015 – Finsko v. Komise „EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Rozvoj venkova — Jednorázová finanční oprava — Způsobilosti k propalcení výdajů na nákup použitých strojů a vybavení — Odchylný režim pro mikropodniky a malé a střední podniky — Článek 55 odst. 1 nařízení (ES) č. 1974/2006“	49
2016/C 038/64	Věc T-354/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. prosince 2015 – Comercializadora Eloro v. OHIM – Zumex Group (zumex) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ZUMEX — Starší národní slovní ochranná známka JUMEX — Neexistence skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009“	49
2016/C 038/65	Věc T-615/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Fútbol Club Barcelona v. OHIM (Vyobrazení obrysů štítu) „Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující obrysy štítu — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009“	50
2016/C 038/66	Věc T-690/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Sony Computer Entertainment Europe v. OHIM – Marpefa (Vieta) „Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Společenství Vieta — Skutečné užívání ochranné známky — Povaha užívání — Článek 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Forma lišící se prvky, které neovlivňují rozlišovací způsobilost ochranné známky — Důkaz užívání pro zapsané výrobky“	51
2016/C 038/67	Věc T-751/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. prosince 2015 – Hikari Miso v. OHIM – Nishimoto Trading (Hikari) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Hikari — Starší národní slovní ochranná známka HIKARI — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	51
2016/C 038/68	Věc T-373/12: Usnesení Tribunálu ze dne 1. prosince 2015 – REWE-Zentral v. OHIM – Planet GDZ (PRO PLANET) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	52
2016/C 038/69	Věc T-215/14: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo v. Komise „Žaloba na neplatnost — Nahrazení napadeného aktu v průběhu řízení — Úprava návrhových žádání — Souběžná žaloba proti novému rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	53
2016/C 038/70	Věc T-217/14: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – Gmina Kosakowo v. Komise „Žaloba na neplatnost — Nahrazení napadeného aktu v průběhu řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	53
2016/C 038/71	Věc T-513/14: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – GreenPack v. OHIM (greenpack) „Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	54
2016/C 038/72	Věc T-694/14: Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – EREF v. Komise „Žaloba na neplatnost — Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014 – 2020 — Sdružení — Neexistence bezprostředního dotčení členů — Nepřípustnost“	55
2016/C 038/73	Věc T-766/14: Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – Actega Terra v. OHIM – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) „Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství FoodSafe — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“	55

2016/C 038/74	Věc T-809/14: Usnesení Tribunálu ze dne 27. listopadu 2015 – Itálie v. Komise „Žaloba na neplatnost — Jazykový režim — Oznámení o volném pracovním místě na pozici ředitele Překladatelského střediska pro instituce Evropské unie — Jazykové požadavky uvedené na internetovém modulu pro podávání přihlášek — Údajné odchylky od oznámení o volném pracovním místě, které bylo zveřejněno v Úředním věstníku — Dopis zaslaný Komisí po uzavření řízení pro podávání přihlášek — Nepřípustnost“	56
2016/C 038/75	Věc T-814/14: Usnesení Tribunálu ze dne 1. prosince 2015 – Banco Espírito Santo v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora ze strany portugalských orgánů na řešení krize finanční instituce Banco Espírito Santo, SA — Vytvoření překlenovací banky — Rozhodnutí nevznášet námitky — Závazky předložené portugalskými orgány — Kontrola dodržování jejich závazků kontrolním správcem — Odměňování kontrolního správce špatnou bankou — Návrh na částečné zrušení — Nepřípustnost“	56
2016/C 038/76	Věc T-845/14: Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – August Brötje v. OHIM (HydroComfort) „Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství HydroComfort — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“	57
2016/C 038/77	Věc T-41/15: Usnesení Tribunálu ze dne 2. prosince 2015 – Novartis v. OHIM – Mabxience (HERTIXAN) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	58
2016/C 038/78	Věc T-118/15: Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – Slovinsko v. Komise „Žaloba na neplatnost — EZOZF — Záruční sekce — EZZF a EZFRV — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Opožděnost — Nepřípustnost“	58
2016/C 038/79	Věc T-202/15: Usnesení Tribunálu ze dne 20. listopadu 2015 – Zitro IP v. OHIM (WORLD OF BINGO) „Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství WORLD OF BINGO — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“	59
2016/C 038/80	Věc T-203/15: Usnesení Tribunálu ze dne 20. listopadu 2015 – Zitro IP v. OHIM (WORLD OF BINGO) „Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství WORLD OF BINGO — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“	60
2016/C 038/81	Věc T-213/15: Usnesení Tribunálu ze dne 2. prosince 2015 – Lidl Stiftung v. OHIM – toom Baumarkt (Super Samstag) „Ochranná známka Společenství — Návrh na prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	60
2016/C 038/82	Věc T-329/15: Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2015 – Certuss Dampfautomaten v. OHIM – Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	61
2016/C 038/83	Věc T-474/15 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – GGP Italy v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Směrnice 2006/42/ES — Ochrana zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a pracovníků před riziky vyplývajícími z použití strojů — Opatření přijaté lotyšskými orgány, kterým se zakazuje typ sekačky na trávu — Rozhodnutí Komise prohlašující opatření za odůvodněné — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	61

2016/C 038/84	Věc T-580/15: Žaloba podaná dne 6. října 2015 – Flamagas v. OHIM – MatMind (CLIPPER)	62
2016/C 038/85	Věc T-607/15: Žaloba podaná dne 27. října 2015 – Yieh United Steel v. Komise	63
2016/C 038/86	Věc T-614/15: Žaloba podaná dne 29. října 2015 – Azur Space Solar Power v. OHIM (Zobrazení černé linie)	64
2016/C 038/87	Věc T-671/15: Žaloba podaná dne 23. listopadu 2015 – E-Control v. ACER	64
2016/C 038/88	Věc T-675/15: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2015 – Shanxi Taigang Stainless Steel v. Komise . . .	65
2016/C 038/89	Věc T-680/15: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2015 – Les Éclaires v. OHIM – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Věc T-681/15: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2015 – Environmental Manufacturing v. OHIM – Société Elmar Wolf (Vyobrazení vlčí hlavy)	67
2016/C 038/91	Věc T-685/15: Žaloba podaná dne 26. listopadu 2015 – Sulayr Global Service v. OHIM – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Věc T-693/15: Žaloba podaná dne 27. listopadu 2015 – Clover Canyon v. OHIM – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Věc T-694/15: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2015 – Micula v. Komise	69
2016/C 038/94	Věc T-695/15: Žaloba podaná dne 24. listopadu 2015 – BMB v. OHIM – Ferrero (bonboniéra, krabice) . . .	70
2016/C 038/95	Věc T-696/15: Žaloba podaná dne 1. prosince 2015 – Bodegas Vega Sicilia v. OHIM (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Věc T-700/15: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2015 – Volfas Engelman v. OHIM – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Věc T-701/15: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2015 – Stock Polska v. OHIM – Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Věc T-706/15: Žaloba podaná dne 2. prosince 2015 – Makhoul v. Rada	73
2016/C 038/99	Věc T-713/15: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2015 – Pharm-a-care Laboratories v. OHIM – Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Věc T-717/15: Žaloba podaná dne 4. prosince 2015 – Drugsrus v. EMA	74
2016/C 038/101	Věc T-211/15: Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – Necci v. Komise	75

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2016/C 038/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 27, 25.1.2016

Dřívější publikace

Úř. věst. C 16, 18.1.2016

Úř. věst. C 7, 11.1.2016

Úř. věst. C 429, 21.12.2015

Úř. věst. C 414, 14.12.2015

Úř. věst. C 406, 7.12.2015

Úř. věst. C 398, 30.11.2015

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Jmenování vedoucího soudní kanceláře

(2016/C 038/02)

Na všeobecné schůzi konané dne 27. října 2015 přijal Soudní dvůr rozhodnutí, kterým byl p. Alfredo Calot Escobar opětovně jmenován vedoucím soudní kanceláře Soudního dvora Evropské unie v souladu s článkem 18 jednacího řádu na období od 7. října 2016 do 6. října 2022.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. prosince 2015 – Evropský parlament, Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Spojené věci C-124/13 a C-125/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU) č. 1243/2012 — Volba právního základu — Článek 43 odst. 2 a 3 SFEU — Politické rozhodnutí — Dlouhodobý plán pro populace tresky obecné“

(2016/C 038/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: I. Liukkonen, L.G. Knudsen a R. Kaškina, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, K. Banks a A. Szmytkowska, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino a A. Westerhof Löfflerová, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: M. Sampol Pucurull a N. Díaz Abad, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme a C. Candat, zmocněnci), Polská republika (zástupci: B. Majczyna, M. Nowacki a A. Miłkowska, zmocněnci)

Výrok

- 1) Nařízení Rady (EU) č. 1243/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1342/2008, kterým se zavádí dlouhodobý plán pro populace tresky obecné a lov těchto populací, se zrušuje.
- 2) Účinky nařízení č. 1243/2012 se zachovávají do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne dvanáct měsíců počínaje 1. lednem roku následujícího po vynesení tohoto rozsudku, vstoupí v platnost nové nařízení založené na náležitém právním základě, a sice na čl. 43 odst. 2 SFEU.
- 3) Rada Evropské unie ponese náklady řízení.
- 4) Španělské království, Francouzská republika a Polská republika ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 1. 6. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

(Věc C-166/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Zásady efektivity a rovnocennosti — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Lhůta pro podání žaloby — Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje žalobu na náhradu škody předchozím určením protiprávnosti řízení — Prekluzivní lhůta, která začíná běžet nezávisle na tom, zda navrhovatel věděl o protiprávnosti“

(2016/C 038/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbHM

za přítomnosti: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Výrok

Právo Evropské unie, a zejména zásada efektivity, brání vnitrostátní právní úpravě, která podání žaloby na náhradu škody za porušení pravidla práva upravujícího zadávání veřejných zakázek podmiňuje předchozím určením protiprávnosti řízení o zadání dotyčné zakázky z důvodu neexistence předchozího zveřejnění oznámení o zakázce, pokud tento návrh na určení protiprávnosti podléhá prekluzivní lhůtě šesti měsíců, která začíná běžet ode dne následujícího po dni zadání dotčené zakázky, a to nezávisle na tom, zda se navrhovatel mohl o existenci protiprávnosti tohoto rozhodnutí veřejného zadavatele dozvědět či nikoli.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 25. 8. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. prosince 2015 – Italská republika v. Evropská komise

(Věc C-280/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Regionální politika — Regionální operační program POR Puglia (Itálie) spadající pod cíl 1 (2000–2006) — Snížení finanční pomoci Společenství původně poskytnuté z Evropského fondu pro regionální rozvoj“

(2016/C 038/05)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupkyně: D. Recchia a A. Steiblytė, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 315, 15.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Pfotenhilfe-Ungarn e.V. v. Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Věc C-301/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1/2005 — Článek 1 odstavec 5 — Ochrana zvířat během přepravy — Přeprava opuštěných psů z jednoho členského státu do jiného členského státu uskutečněná spolkem na ochranu zvířat — Pojem, hospodářská činnost“ — Směrnice 90/425/EHS — Článek 12 — Pojem „subjekt, který se podílí na obchodu uvnitř Společenství““

(2016/C 038/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

Žalovaný: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

za přítomnosti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok

- 1) Pojem „hospodářská činnost“ ve smyslu čl. 1 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje takovou činnost, jako je činnost dotčená ve věci v původním řízení, spočívající v přepravě opuštěných psů z jednoho členského státu do jiného členského státu uskutečňovanou obecně prospěšným spolkem s cílem svěřit uvedené psy osobám, které se zavázaly o ně pečovat a zaplatily za to částku, která v zásadě pokrývá výdaje, které k tomu účelu uvedený spolek vynaložil.
- 2) Pojem „subjekt, který se podílí na obchodu uvnitř Společenství“ ve smyslu článku 12 směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady 92/60/EHS ze dne 30. června 1992, musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i obecně prospěšný spolek, který přepravuje opuštěné psy z jednoho členského státu do jiného členského státu s cílem svěřit uvedené psy osobám, které se zavázaly o ně pečovat a zaplatily za to částku, která v zásadě pokrývá výdaje, které k tomu účelu uvedený spolek vynaložil.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8. 9. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Ráckevei Járásbíróság – Maďarsko) – Banif Plus Bank Zrt. v. Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Věc C-312/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/39/ES — Článek 4 odst. 1 a čl. 19 odst. 4, 5 a 9 — Trhy finančních nástrojů — Pojem ‚investiční služby a činnosti‘ — Ustanovení k zajištění ochrany investorů — Pravidla chování při poskytování investičních služeb klientům — Povinnost posoudit vhodnost nebo přiměřenou povahu nabízené služby — Smluvní důsledky nesplnění této povinnosti — Smlouva o spotřebitelském úvěru — Půjčka vyjádřená v cizí měně — Vyplacení a splacení půjčky v národní měně — Klausule týkající se směnných kurzů“

(2016/C 038/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Ráckevei Járásbíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Banif Plus Bank Zrt.

Žalovaní: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Výrok

Článek 4 odst. 1 bod 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že devizové transakce, jež provádí úvěrová instituce podle klauzulí takové smlouvy o půjčce v cizí měně, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, a jež spočívají ve stanovení částky půjčky na základě kurzu pro nákup deviz platného v okamžiku vyplacení finančních prostředků a v určení částky jednotlivých měsíčních splátek na základě kurzu pro prodej těchto deviz platného ke dni výpočtu jednotlivých měsíčních splátek, nejsou s výhradou ověření ze strany předkládajícího soudu investičními službami nebo činnostmi ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. A1 Telekom Austria AG

(Věc C-326/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2002/22/ES — Sítě a služby elektronických komunikací — Práva uživatelů — Právo účastníků odstoupit od smlouvy bez jakéhokoliv postihu — Změna sazeb, která vyplývá ze smluvních podmínek — Zvýšení sazby v případě zvýšení spotřebitelské ceny“

(2016/C 038/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: A1 Telekom Austria AG

Výrok

Článek 20 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že změna sazeb za poskytování služeb souvisejících s komunikačními sítěmi nebo služeb elektronických komunikací, která byla provedena na základě klauzule o úpravě sazeb obsažené ve všeobecných obchodních podmínkách uplatňovaných společností poskytující tyto služby, přičemž tato klauzule stanoví takovou úpravu v závislosti na objektivním indexu spotřebitelských cen vypracovaném veřejným orgánem, nepředstavuje „změnu smluvních podmínek“ ve smyslu tohoto ustanovení, které přiznává účastníkovi právo odstoupit od smlouvy bez postihu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 339, 29.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – Quenon K. SPRL v. Beobank SA, dříve Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, dříve Citilife SA

(Věc C-338/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nezávislí obchodní zástupci — Směrnice 86/653/EHS — Článek 17 odst. 2 — Ukončení smlouvy o obchodním zastoupení ze strany zmocnitele — Odškodnění obchodního zástupce — Zákaz souběhu systému odškodnění za zákazníky a systému náhrady škody — Nárok obchodního zástupce na náhradu škody doplňující odškodnění za zákazníky — Podmínky“

(2016/C 038/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Quenon K. SPRL

Žalované: Beobank SA, dříve Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, dříve Citilife SA

Výrok

1) Článek 17 odst. 2 směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že obchodní zástupce má po zániku smlouvy o obchodním zastoupení současně nárok na odškodnění za zákazníky, které je omezeno výší jeho roční odměny, a pokud toto odškodnění nepokrývá celou skutečně vzniklou škodu, i na poskytnutí doplňkové náhrady škody, nevede-li taková právní úprava ke dvojímu odškodnění obchodního zástupce z titulu ztráty provizí, k níž došlo v důsledku ukončení uvedené smlouvy.

- 2) Článek 17 odst. 2 písm. c) směrnice 86/653 musí být vykládán v tom smyslu, že nepodmiňuje poskytnutí náhrady škody prokázáním existence protiprávního jednání přičitatelného zmocniteli, mezi nímž a tvrzenou škodou je dána příčinná souvislost, avšak vyžaduje, aby tvrzená škoda byla odlišná od škody nahrazené odškodněním za zákazníky.

(¹) Úř. věst. C 339, 29. 9. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – SIA „Maxima Latvija“ v. Konkurences padome

(Věc C-345/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Článek 101 odst. 1 SFEU — Použití obdobné vnitrostátní právní úpravy — Pravomoc Soudního dvora — Pojem ‚dohoda, jejímž účelem je omezení hospodářské soutěže‘ — Smlouvy o pronájmu obchodních prostor — Obchodní centra — Právo referenčního nájemce bránit pronájmu dalších obchodních prostor třetím osobám“

(2016/C 038/10)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SIA „Maxima Latvija“

Žalovaná: Konkurences padome

Výrok

- 1) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že pouhá okolnost, že smlouva o pronájmu obchodních prostor, která se týká nájmu velké plochy v obchodním centru, obsahuje doložku přiznávající nájemci právo bránit pronajímateli, aby v tomto obchodním centru pronajal obchodní prostory dalším nájemcům, neznamená, že účelem uvedené smlouvy je omezit hospodářskou soutěž ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 2) Smlouvy o pronájmu obchodních prostor, jako jsou smlouvy dotčené v původním řízení, lze považovat za zakládající dohodu, jejímž „důsledkem“ je vyloučit, omezit nebo narušit hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, protože vyšlo najevo, že po provedení hloubkové analýzy hospodářského a právního kontextu smluv dotčených v původním řízení, jakož i specifik dotčeného referenčního trhu tyto smlouvy přispívají značnou měrou k případnému rozdělení uvedeného trhu. Význam přispění každé ze smluv k tomuto rozdělení záleží zejména na postavení smluvních stran na tomto trhu a na době trvání uvedené smlouvy.

(¹) Úř. věst. C 329, 22.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – SC Total Waste Recycling SRL v. Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Věc C-487/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Přeprava — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Přeprava v rámci Evropské unie — Jiné místo vstupu, než jaké je uvedeno v předchozím oznámení a souhlasu — Podstatná změna v podrobnostech přepravy odpadů — Nedovolená přeprava — Přiměřenost správní pokuty“

(2016/C 038/11)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Total Waste Recycling SRL

Žalovaný: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, ve znění nařízení Komise (ES) č. 669/2008 ze dne 15. července 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že přeprava takových odpadů, jako jsou odpady uvedené v příloze IV tohoto nařízení, do země tranzitu přes jiný hraniční přechod, než jaký je uveden ve formuláři oznámení a odsouhlasen příslušnými orgány, musí být považována za podstatnou změnu v podrobnostech nebo podmínkách odsouhlasené přepravy, takže skutečnost, že příslušné orgány nebyly o této změně informovány, má za následek, že je přeprava odpadu nedovolená, neboť „se uskutečňuje způsobem, který není výslovně uveden ve formuláři oznámení“, ve smyslu čl. 2 bodu 35 písm. d) uvedeného nařízení.
- 2) Článek 50 odst. 1 nařízení č. 1013/2006, ve znění nařízení (ES) č. 669/2008, podle něhož musí být sankce uplatňované členskými státy v případě porušení ustanovení tohoto nařízení přiměřené, musí být vykládán v tom smyslu, že uložení pokuty jakožto sankce za přepravu takových odpadů, jako jsou odpady uvedené v příloze IV tohoto nařízení, do země tranzitu přes jiný hraniční přechod, než jaký je uveden ve formuláři oznámení a odsouhlasen příslušnými orgány, jejíž základní výše odpovídá výši pokuty, která se ukládá v případě porušení povinnosti získat souhlas a podat předchozí písemné oznámení, lze považovat za přiměřené jen tehdy, pokud okolnosti, které charakterizují spáchané porušení, umožňují konstatovat, že se jedná o porušení rovnocenné závažnosti. Přísluší vnitrostátnímu soudu, aby s přihlédnutím ke všem skutkovým a právním okolnostem věci, která mu byla předložena k rozhodnutí, a zejména rizikům, která mohou být tímto porušením způsobena v oblasti ochrany životního prostředí a lidského zdraví, ověřil, zda výše sankce nejde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů spočívajících v zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12. 1. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španělsko) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) v. Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

(Věc C-509/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/23/ES — Článek 1 odst. 1 — Převody podniků — Zachování práv zaměstnanců — Povinnost nabyvatele převzít zaměstnance — Veřejný podnik pověřený veřejnou službou — Poskytování služby jiným podnikem na základě smlouvy o správě veřejných služeb — Rozhodnutí neobnovit tuto smlouvu po uplynutí doby jejího trvání — Zachování identity hospodářské jednotky — Činnost zakládající se především na zařízeních — Nepřevzetí zaměstnanců“

(2016/C 038/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Účastníci původního řízení

Žalobce: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Žalovaní: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

Výrok

Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že do rozsahu působnosti této směrnice spadá situace, kdy veřejný podnik pověřený hospodářskou činností spočívající v manipulaci s jednotkami intermodální přepravy svěří na základě smlouvy o správě veřejných služeb výkon této činnosti jinému podniku s tím, že mu poskytne infrastrukturu a potřebné vybavení, jež vlastní, a posléze se rozhodne ukončit tuto smlouvu, aniž převezme zaměstnance tohoto podniku, a to z důvodu, že nadále bude uvedenou činnost vykonávat sám prostřednictvím vlastních zaměstnanců.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2015.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Hauptzollamt Frankfurt am Main v. Duval GmbH & Co. KG

(Věc C-44/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Celní unie a společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Číslo 9025 — Pojem ‚teploměr‘ — Indikátory vystavení předem určené reakční teplotě na jedno použití“

(2016/C 038/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Žalovaná: Duval GmbH & Co. KG

Výrok

Číslo 9025 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006, musí být vykládáno v tom smyslu, že zahrnuje papírové indikátory teploty prostředí potažené případně plastovým filmem, které tak jako výrobky dotčené v původním řízení nezvratnou změnou barvy bez možnosti dalšího opětovného použití ukazují, zda bylo dosaženo jedné nebo více mezních teplot.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 127, 20. 4. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. prosince 2015 – PP Nature-Balance Lizenz GmbH v. Evropská komise

(Věc C-82/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Články 31 a 116 — Rozhodnutí Komise nařizující členským státům stažení a změnu vnitrostátních registrací humánních léčivých přípravků obsahujících účinnou látku tolperison“

(2016/C 038/14)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (zástupce: M. Ambrosius, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: B.-R. Killmann, A. Sipos a M. Šimerdová, zmocněnci)

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti PP Nature-Balance Lizenz GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 127, 20.4.2015.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico v. Ediltecnica SpA

(Věc C-592/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Článek 191 odst. 2 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Odpovědnost za životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost správních orgánů uložit vlastníkům znečištěných pozemků, kteří k tomuto znečištění nepřispěli, povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření a stanoví pouze povinnost nahradit náklady vynaložené na zásahy uskutečněné správním orgánem — Slučitelnost se zásadou, znečišťovatel platí, zásadami obezřetnosti a prevence a zásadou odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje“

(2016/C 038/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo

Odpůrný: Ediltecnica SpA

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v případě nemožnosti identifikovat osobu odpovědnou za znečištění pozemku nebo v případě nemožnosti vynutit na ní přijetí nápravných opatření neumožňuje příslušnému orgánu uložit povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření vlastníkově tohoto pozemku, který není odpovědný za znečištění, přičemž tento vlastník je pouze povinen nahradit náklady související s opatřeními přijatými příslušným orgánem v mezích tržní hodnoty pozemku stanovené po přijetí těchto opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Tamoil Italia SpA v. Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Věc C-156/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Článek 191 odst. 2 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Odpovědnost za životní prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost správních orgánů uložit vlastníkům znečištěných pozemků, kteří k tomuto znečištění nepřispěli, povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření a stanoví pouze povinnost nahradit náklady vynaložené na zásahy uskutečněné správním orgánem — Slučitelnost se zásadou, znečišťovatel platí, zásadami obezřetnosti a prevence a zásadou odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje“

(2016/C 038/16)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tamoil Italia SpA

Žalovaný: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

za přítomnosti: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v případě nemožnosti identifikovat osobu odpovědnou za znečištění pozemku nebo v případě nemožnosti vynutit na ní přijetí nápravných opatření neumožňuje příslušnému orgánu uložit povinnost přijmout preventivní a nápravná opatření vlastníkově tohoto pozemku, který není odpovědný za znečištění, přičemž tento vlastník je pouze povinen nahradit náklady související s opatřeními přijatými příslušným orgánem v mezích tržní hodnoty pozemku stanovené po přijetí těchto opatření.

(¹) Úř. věst. C 194, 24.6.2014.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 30. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – Jácint Gábor Balogh v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Věc C-424/14) (¹)

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 213 a 214 — Neoznámení zahájení hospodářské činnosti — Hranice osvobození od daně pro malé podniky — Sankce“

(2016/C 038/17)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jácint Gábor Balogh

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Výrok

- 1) Článek 213 odst. 1 směrnice 2006/112/ES Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, které osobě povinné k dani ukládají ohlásit zahájení hospodářské činnosti, jestliže produkt této činnosti nepřesahuje hranici osvobození od daně pro malé podniky a osoba povinná k dani nezamýšlí vykonávat zdanitelnou činnost.
- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byla osobě povinné k dani uložena správní pokuta za nedodržení povinnosti ohlásit zahájení hospodářské činnosti, jestliže produkt této činnosti nepřesahuje hranici osvobození od daně pro malé podniky. Přísluší předkládajícímu soudu, aby posoudil, zda je ve věci v původním řízení uložena pokuta v souladu se zásadou proporcionality.

(¹) Úř. věst. C 439, 8.12.2014.

Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Torino – Itálie) – Ford Motor Company v. Wheeltrims srl

(Věc C-500/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — (Průmyslové) vzory — Směrnice 98/71/ES — Článek 14 — Nařízení (ES) č. 6/2002 — Článek 110 — Tzv. ustanovení ‚o opravách‘ — Užívání ochranné známky třetí osobou bez souhlasu majitele pro náhradní díly nebo příslušenství motorových vozidel, které jsou totožné s výrobky, pro něž je známka zapsána“

(2016/C 038/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Torino

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ford Motor Company

Žalovaná: Wheeltrims srl

Výrok

Článek 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů a článek 110 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládány v tom smyslu, že neopravňují výrobce náhradních dílů a příslušenství pro motorová vozidla, jako jsou kryty kol, aby odchylně od ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, a nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství umístili na své výrobky označení totožné s ochrannou známkou výrobce motorových vozidel, zapsanou mimo jiné pro takové výrobky, bez souhlasu tohoto výrobce s odůvodněním, že takové užití ochranné známky představuje jediný způsob opravy dotčeného vozidla s obnovením jeho původního vzhledu jako složeného výrobku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 9. 2. 2015.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. října 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. v. Evropská komise, Nizozemské království, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Věc C-517/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 510/2006 — Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení — Zápis názvu ‚Edam Holland‘ — Producenti užívající označení ‚edam‘ — Neexistence právního zájmu na podání žaloby“

(2016/C 038/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (zástupci: M. Loschelder a V. Schoene, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: B. Schima, J. Guillem Carrau a G. von Rintelen, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: B. Koopman a M. Bulterman, zmocněnci), Nederlandse Zuivelorganisatie (zástupci: P. van Ginneken a G. Béquet, advokáti)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Nizozemské království a Nederlandse Zuivelorganisatie ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26. 1. 2015.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. října 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. v. Evropská Komise, Nizozemské království, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Věc C-519/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 510/2006 — Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení — Zápis názvu ‚Gouda Holland‘ — Producenti užívající označení ‚gouda‘ — Neexistence právního zájmu na podání žaloby“

(2016/C 038/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (zástupci: M. Loschelder a V. Schoene, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská Komise (zástupci: B. Schima, J. Guillem Carrau a G. von Rintelen, zmocněnci) Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a B. Koopman, zmocněnci), Nederlandse Zuivelorganisatie (zástupci: P. van Ginneken a G. Béquet, advokáti)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Nizozemské království a Nederlandse Zuivelorganisatie ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 19.1.2015.

Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. října 2015 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-530/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Řecká kasina — Režim stanovící 80 % odvod ze vstupného v různé výši — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem — Pojem ‚státní podpora‘ — Zvýhodnění — Zčásti nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“

(2016/C 038/21)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a P.J. Loewenthal, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Řecká republika (zástupci: K. Boskovits a P. Mylonopoulos, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2015.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 1. prosince 2015 – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-545/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Žaloba na náhradu škody — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Zimbabwe — Vyškrtnutí dotčené osoby ze seznamu dotčených osob a subjektů — Náhrada údajně způsobené škody“

(2016/C 038/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (zástupci): H. Mercer, QC, I. Quirk, Barrister)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: G. Étienne a B. Driessen, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: S. Bartelt a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Pan Aguy Clement Georgias a společnosti Trinity Engineering (Private) Ltd a Georgiadis Trucking (Private) Ltd ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 9.2.2015.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. září 2015 – La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL v. Evropská komise

(Věc C-1/15) ⁽¹⁾

„Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společností“

(2016/C 038/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (zástupce: J.-Y. Steyt, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: A. Aresu, zmocněnec)

Výrok

- 1) Návrh se zamítá.
- 2) *La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. září 2015 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias v. Evropská komise

(Věc C-2/15 SA) ⁽¹⁾

„Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Evropskou komisí“

(2016/C 038/24)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zástupce: S. Paliou, dikigoros)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a R. Lyal, zmocněnci)

Výrok

- 1) Návrh se zamítá.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 13.4.2015.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Oradea – Rumunsko) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău v. Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA a další

(Věc C-74/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Ochrana spotřebitelů — Směrnice 93/13/EHS — Článek 1 odst. 1 a čl. 2 písm. b) — Zneužívající klauzule ve spotřebitelských smlouvách — Smlouvy o ručení a o zajišťovacím převodu práva uzavřené mezi úvěrovými institucemi a fyzickými osobami jednajícími pro účely, které nespadají do rámce jejich profesní činnosti a nemají vazbu funkční povahy na obchodní společnost, za jejíž závazky poskytují zajištění“

(2016/C 038/25)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Oradea

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Odpůrci: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, v likvidaci, SC Crisco SRL

Výrok

Článek 1 odst. 1 a 2 písm. b) směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že tato směrnice se může vztahovat na smlouvu o ručení nebo o zajišťovacím převodu práva uzavřenou mezi fyzickou osobou a úvěrovou institucí za účelem zajištění závazků sjednaných obchodní společností vůči této úvěrové instituci v rámci úvěrové smlouvy, pokud tato fyzická osoba jednala za účelem, který nespadá do rámce její profesní činnosti a nemá funkční vazbu s touto společností.

(¹) Úř. věst. C 171, 26.5.2015.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 21. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Košiciach – Slovensko) – Kovozer s. r. o. v. Daňový úrad Košice

(Věc C-120/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 183 — Vrácení nadměrného odpočtu DPH — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví výpočet úroků z prodlení při vrácení nadměrného odpočtu DPH pouze od uplynutí lhůty 10 dní po skončení řízení o daňové kontrole“

(2016/C 038/26)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Košiciach

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kovozer s. r. o.

Žalovaný: Daňový úrad Košice

Výrok

Článek 183 první pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava ve věci v původním řízení, která stanoví výpočet úroků z prodlení při vrácení nadměrného odpočtu DPH až od uplynutí lhůty 10 dní po skončení daňové kontroly.

(¹) Úř. věst. C 213, 29.6.2015.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španělsko) – María Pilar Plaza Bravo v. Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Věc C-137/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Směrnice 79/7/EHS — Článek 4 odst. 1 — Rovné zacházení pro pracovníky a pracovnice — Pracovníci pracující na částečný úvazek, z velké části ženy — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví maximální výši dávky v nezaměstnanosti — Právní úprava, která při výpočtu této výše používá poměr mezi pracovní dobou dotyčných pracovníků na částečný úvazek a pracovní dobou pracovníků na plný úvazek“

(2016/C 038/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: María Pilar Plaza Bravo

Odpůrkyně: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení nebrání za takových okolností, jaké nastaly v původním řízení, vnitrostátní právní úpravě, podle níž se pro výpočet dávky v úplné nezaměstnanosti odvozené od ztráty jediného zaměstnání na částečný úvazek použije na zákonem stanovenou maximální výši redukční koeficient týkající se práce na částečný úvazek, který odpovídá procentnímu podílu pracovní doby práce na částečný úvazek ve vztahu k pracovní době srovnatelného pracovníka vykonávajícího práci na plný úvazek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 1.6.215.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 23. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalsko) – Cruz & Companhia Lda v. Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Věc C-152/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Zemědělství — Společná organizace trhů — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Článek 4 odst. 1 a článek 13 — Nařízení (EHS) č. 2220/85 — Článek 19 odst. 1 písm. a) — Podmínky uvolnění jistoty složené za účelem zajištění vrácení zálohy — Podmínky pro poskytnutí náhrady — Řádná a uspokojivá obchodní jakost vyvážených produktů — Zohlednění, pro účely poskytnutí náhrady, skutečností prokázaných příslušným orgánem v návaznosti na kontrolu provedenou po uskutečnění vývozu a po celním odbavení příslušného zboží — Výklad rozsudku Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)“

(2016/C 038/28)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Lisboa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cruz & Companhia Lda

Žalovaní: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Výrok

Článek 19 odst. 1 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ze dne 22. července 1985, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty, ve znění nařízení Komise (ES) č. 3403/93 ze dne 10. prosince 1993, musí být vykládán v tom smyslu, že jistotou poskytnutou vývozcem pro účely zajištění vrácení zálohy obdržené na vývozní náhradu se může ručit, je-li v návaznosti na kontrolu provedenou po uskutečnění vývozu a po celním odbavení příslušného zboží prokázáno, že není splněna některá z ostatních podmínek pro poskytnutí náhrady, zejména podmínka řádné a uspokojivé obchodní jakosti vyvážených produktů uvedená v článku 13 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1829/94 ze dne 26. července 1994.

(¹) Úř. věst. C 205, 22. 6. 2015.

Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Openbaar Ministerie v. A.

(Věc C-463/15 PPU) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkácí rozkaz — Článek 2 odst. 4 a čl. 4 bod 1 — Podmínky výkonu — Vnitrostátní trestní právo podmiňující výkon evropského zatýkácího rozkazu kromě oboustranné trestnosti také tím, že inkriminované jednání lze potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců podle práva vykonávajícího členského státu“

(2016/C 038/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobce: Openbaar Ministerie

Žalovaný: A.

Výrok

Článek 2 odst. 4 a čl. 4 bod 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby předání na základě evropského zatýkáčím rozkazu bylo podmíněno ve vykonávajícím členském státě nejen tím, že jednání, kvůli kterému byl tento zatýkáčím rozkaz vydán, je trestným činem podle práva tohoto členského státu, ale také tím, že za toto jednání lze podle stejného práva uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců.

(¹) Úř. věst. C 363, 3.11.2015.

Kasační opravný prostředek podaný faxem dne 26. ledna 2015 Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. listopadu 2014 ve věci T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (zástupce: T. Schulte-Beckhausen, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Soudní dvůr Evropské unie (osmý senát) usnesením ze dne 3. prosince 2015 kasační opravný prostředek zamítl a rozhodl, že navrhovatel kasačního opravného prostředku ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 21. října 2015 – J.J. de Lange v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-548/15)

(2016/C 038/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: J.J. de Lange

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

1) Musí být článek 3 směrnice Rady 2000/78/ES ⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, vykládán v tom smyslu, že se použije na daňovou úlevu zakotvenou v daňových předpisech, na jejichž základě jsou náklady na studium za určitých podmínek odpočitatelné od zdanitelných příjmů?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

2) Použije se zákaz diskriminace na základě věku jakožto obecná zásada unijního práva na daňovou úlevu, na jejímž základě mohou být náklady související se vzděláním uplatněny pro odpočet daně pouze za určitých podmínek, pokud tato úleva nespadá do věcné působnosti směrnice 2000/78/ES a uvedená právní úprava neslouží provedení unijního práva?

V případě kladné odpovědi na první nebo druhou předběžnou otázku:

3) a) Lze nerovné zacházení, které je v rozporu se zákazem diskriminace na základě věku jakožto obecné zásady unijního práva, odůvodnit podmínkami stanovenými v článku 6 směrnice 2000/78/ES?

- b) Pokud ne: Jaká kritéria platí při uplatnění tohoto zákazu nebo pro odůvodnění rozlišování na základě věku?
- 4) a) Musí být článek 6 směrnice 2000/78/ES nebo zákaz diskriminace na základě věku vykládán v tom smyslu, že nerovné zacházení na základě věku může být odůvodněno tehdy, pokud se důvod tohoto nerovného zacházení týká pouze části případů, které jsou do uvedeného rozlišování zahrnuty?
- b) Lze rozlišování na základě věku odůvodnit názorem zákonodárce, že od určitého věku není třeba, aby byla daňová úleva k dispozici, neboť nárokující osoba je „sama zodpovědná“ za dosažení cíle sledovaného touto úlevou?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Craiova (Rumunsko) dne 28. října 2015 – Fondul Proprietatea SA v. Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

(Věc C-556/15)

(2016/C 038/32)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Craiova

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Fondul Proprietatea SA

Odpůrkyně: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 107 SFEU vykládán v tom smyslu, že podíl společnosti Complexului Energetic Oltenia SA na základním kapitálu projektové společnosti HIDRO TARNIȚA SA, jejímž předmětem činnosti je výstavba a provoz vodní elektrárny Tarnița-Lăpușești, je státní podporou pro výrobu větrné a fotovoltaické energie vzhledem k tomu, že cílem projektu má být zajištění optimálních podmínek pro instalaci vyššího výkonu v elektrárnách, které vyrábí tyto druhy energií, a sice: (i) jedná se o opatření financované státem nebo ze státních prostředků, (ii) má selektivní povahu a (iii) může ovlivňovat obchod mezi členskými státy?
- 2) V případě kladné odpovědi, podléhá tato státní podpora oznamovací [povinnosti] podle čl. 108 odst. 3 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 3. listopadu 2015 – Onix Asigurări SA v. Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

(Věc C-559/15)

(2016/C 038/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Onix Asigurări SA

Odpůrce: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Předběžná otázka

Brání právo Společenství, a zejména čl. 40 odst. 6 směrnice 92/49/EHS⁽¹⁾, interpretační sdělení Komise 2000/C/43/03, bod 5 a zásada Společenství *home country control* směru při výkladu (jako je výklad k čl. 193 odst. 4 zákona o soukromém pojištění, schválený legislativním nařízením č. 209 ze dne 7. září 2005, který tento soud sdílí), podle kterého orgán dozoru státu, který hostí pojistitele v rámci volného pohybu služeb, může v naléhavém případě a na ochranu zájmů pojistníků nebo oprávněných k příjmu pojistného plnění přijmout zakazující opatření, především pokud jde o zákaz uzavírat nové smlouvy na území hostitelského státu, založená na domnělém počátečním nebo pozdějším nesplnění, které bylo diskrečně posouzeno, subjektivního požadavku stanoveného pro účely vydání oprávnění k výkonu pojišťovnictví, a to konkrétně dobré pověsti?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění) (Úř. věst. L 228, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. října 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni a další

(Věc C-560/15)

(2016/C 038/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Europa Way Srl, Persidera SpA

Odpůrci: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Předběžné otázky

- 1) Porušují napadené právní předpisy a následné prováděcí akty pravidla, podle kterých regulační funkce televizního trhu náleží nezávislému správnímu orgánu (články 3 a 8 směrnice 2002/21/ES⁽¹⁾, tzv. rámcová směrnice, ve znění směrnice 2009/140/ES⁽²⁾)?
- 2) Porušují napadené právní předpisy a následné prováděcí akty ustanovení (článek 7 směrnice 2002/20/ES⁽³⁾, tzv. autorizační směrnice, a článek 6 směrnice 2002/21/ES, tzv. rámcová směrnice), která stanoví předchozí veřejnou konzultaci ze strany nezávislého vnitrostátního regulačního orgánu?
- 3) Brání právo Evropské unie, zejména článek 56 SFEU, článek 9 směrnice 2002/21/ES, tzv. rámcová směrnice, články 3, 5 a 7 směrnice 2002/20/ES, tzv. autorizační směrnice, a články 2 a 4 směrnice 2002/77/ES⁽⁴⁾, tzv. směrnice o hospodářské soutěži, jakož i zásady zákazu diskriminace, transparentnosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, účinnosti a plurality informací, zrušení řízení *beuty contest* – které bylo zahájeno s cílem napravit v systému přidělování digitálních televizních frekvencí protiprávní vyloučení operátorů na trhu a umožnit přístup menších operátorů – a jeho nahrazení jiným postupem úplatného zadávacího řízení, který stanoví uložení požadavků a povinností uchazečům, které dříve nebyly vyžadovány od *incumbents*, a činí tak hospodářskou soutěž nákladnou a neekonomickou?

- 4) Brání právo Evropské unie, zejména článek 56 SFEU, článek 9 směrnice 2002/21/ES, tzv. rámcová směrnice, články 3, 5 a 7 směrnice 2002/20/ES, tzv. autorizační směrnice, články 2 a 4 směrnice 2002/77/ES, tzv. směrnice o hospodářské soutěži a článek 258 SFEU, jakož i zásady zákazu diskriminace, transparentnosti, volné hospodářské soutěže, proporcionality, účinnosti a plurality informací, změně konfigurace plánu přidělování frekvencí snížením národních sítí z 25 na 22 (a zachování pro *incumbents* stejné dostupnosti multiplexů), snížení položek zadávacího řízení na 3 multiplexy, přidělení frekvencí v pásmu VHF-III s nebezpečím silného rušení?
- 5) Je zásada ochrany legitimního očekávání, jak byla stanovena Soudním dvorem, slučitelná se zrušením řízení *beauty contest*, jež neumožnilo navrhovatelkám, které již byly připuštěny do bezplatného řízení, aby jim s jistotou byly zadány některé položky, které byly předmětem zadávacího řízení?
- 6) Je přijetí takového ustanovení, jako je ustanovení článku 3d nařízení s mocí zákona č. 16 z roku 2002, které není v souladu s charakteristikami rozhlasového a televizního trhu, slučitelné s právními předpisy Evropské unie v oblasti přidělování práv na užívání frekvencí (článek 8 a 9 směrnice 2002/21/ES, tzv. rámcová směrnice, články 5 a 7 směrnice 2002/20/ES, tzv. autorizační směrnice, články 2 a 4 směrnice 2002/77/ES, tzv. směrnice o hospodářské soutěži)?

- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 337, s. 37).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21).
- ⁽⁴⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, s. 21).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshofs (Rakousko) dne
4. listopadu 2015 – Hans-Petr Ofenböck**

(Věc C-565/15)

(2016/C 038/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastník původního řízení

Navrhovatel: Hans-Peter Ofenböck

Předběžné otázky

- 1) Brání směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“) ⁽¹⁾ použití vnitrostátního právního předpisu, který časově omezuje možnost provozovatelů čerpacích stanic měnit ceny pohonných hmot tak, že vyšší prodejní cenu mohou stanovit jen jednou za den?
- 2) Nelze-li na tuto první otázku podat jednoznačně kladnou odpověď, nýbrž je zapotřebí, aby přípustnost takového omezení byla ve smyslu judikatury Soudního dvora přezkoumána podle ustanovení článků 5 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem daného případu:

Jaké okolnosti by musely být při jednotlivém přezkumu přípustnosti takového omezení podle článků 5 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách, který je nutný podle rozsudku Soudního dvora ve věci C-540/08, zohledněny v případě právní úpravy omezení možnosti zvýšení spotřebitelských cen?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 22.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Stuttgart (Německo) dne 5. listopadu 2015 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. v. comtech GmbH

(Věc C-568/15)

(2016/C 038/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobce: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Žalovaná: comtech GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů ⁽¹⁾ v tom smyslu, že spotřebiteli za hovor s obchodníkem v případě, že obchodník zřídil telefonní linku, aby jej spotřebitel mohl kontaktovat v souvislosti s uzavřenou smlouvou, nesmějí vznikat vyšší poplatky než poplatky, které by za hovor vznikly v případě běžného (geografického) čísla pevné linky nebo mobilní sítě?
- 2) Brání čl. 21 odst. 1 směrnice 2011/83/EU vnitrostátní úpravě, podle které musí spotřebitel v případech, ve kterých obchodník zřídil servisní službu s číslem 0180 vyhrazenou pro záležitosti týkající se uzavřených smluv, hradit poplatky, které mu účtuje telekomunikační operátor za využívání této telekomunikační služby, a to i tehdy, pokud tyto poplatky překročí poplatky, které by spotřebiteli vznikly při hovoru na běžné (geografické) číslo pevné linky nebo mobilní sítě?

Nebrání čl. 21 odst. 1 směrnice takovému vnitrostátnímu ustanovení v každém případě tehdy, pokud telekomunikační operátor neodvádí z poplatku, který vybírá od spotřebitele za hovor na číslo 0180, žádnou část obchodníkovi?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, s. 64).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 5. listopadu 2015 – X v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-569/15)

(2016/C 038/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Kasační navrhovatelka: X

Kasační odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

1. Je třeba hlavu II nařízení (ES) č. 1408/71 ⁽¹⁾ vykládat tak, že na zaměstnance bydlicího v Nizozemsku, který svou činnost běžně vykonává v Nizozemsku a vezme si na tři měsíce neplacenou dovolenou, má být nahlíženo tak, jako by během tohoto období byl (také) nadále zaměstnaný v Nizozemsku, pokud i) pracovní poměr během uvedeného období pokračuje a ii) uvedené období pro účely nizozemského zákona o nezaměstnanosti platí za období, ve kterém je vykonávána činnost v zaměstnaneckém poměru?
2. a) Které právní předpisy jsou nařízením (ES) č. 1408/71 označeny za použitelné, pokud je tento zaměstnanec během neplacené dovolené zaměstnán v jiném členském státě?
2. b) Záleží v této souvislosti ještě na tom, že dotčená osoba během následujícího roku dvakrát a během dalších tří let, které následovaly, vždy jednou během období přibližně jeden až dva týdny pracovala v uvedeném jiném členském státě jako zaměstnanec, aniž by si v Nizozemsku vzala neplacenou dovolenou?

⁽¹⁾ Nařízení Rady ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 5. listopadu 2015 – X v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-570/15)

(2016/C 038/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: X

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Předběžná otázka

Podle jakého kritéria nebo kritérií je třeba přezkoumat otázku, které právní předpisy označuje nařízení (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾ za rozhodné právo v případě pracovníka, který má bydliště v Belgii, z velké části vykonává svou pracovní činnost pro svého nizozemského zaměstnavatele v Nizozemsku a kromě toho vykonává 6,5 % z těchto činností v dotčeném roce v Belgii (z domu a u zákazníků), aniž lze přitom vycházet z existence pevně daného modelu a aniž byly s jeho zaměstnavatelem uzavřeny dohody upravující výkon těchto činností v Belgii?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Liège (Belgie) dne 9. listopadu 2015
– État belge v. Oxycure Belgium SA**

(Věc C-573/15)

(2016/C 038/39)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Liège

Účastníci původního řízení

Odvolatel: État belge

Odpůrkyně: Oxycure Belgium SA

Předběžná otázka

Brání čl. 98 odst. 1 a 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, ve spojení s přílohou III body 3 a 4 směrnice o DPH, zejména s ohledem na zásadu neutrality, vnitrostátní úpravě, která pro léčbu kyslíkem prostřednictvím kyslíkových lahví stanoví sníženou sazbu DPH, zatímco léčba kyslíkem prostřednictvím kyslíkového koncentrátoru podléhá základní sazbě DPH?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 9. listopadu 2015 Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex)
proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 9. září 2015 ve věci T-584/14, INDITEX
v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**

(Věc C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (zástupkyně: C. Duch Fonoll, advokátka)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie, kterým byla zamítnuta žaloba podaná navrhovatelkou proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. května 2014 (věc R 1118/2013-2) a v důsledku toho zrušit napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí výmazového oddělení OHIM ze dne 30. dubna 2013, kterým bylo vyhověno návrhu na výmaz zápisu ochranné známky Společenství ZARA č. 112755 pro služby třídy 39.
- Uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Kasačním opravným prostředkem je prostřednictvím šesti důvodů napadeno odůvodnění uvedené v bodech 32 až 37 napadeného rozsudku.

2. V prvním důvodu se uvádí, že Tribunál porušil čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, když v bodu 37 napadeného rozsudku překročil meze podané žaloby, od okamžiku, kdy přezkoumal používání ochranné známky ZARA č. 112755 pro služby třídy 39, ačkoli tato otázka nebyla předmětem sporu a žaloba se jí netýkala.
3. Předmět odvolání podaného k odvolacímu senátu se omezoval na určení, zda používání ochranné známky ZARA, jak jej uváděla společnost Inditex, pro služby dopravy a distribuce zboží dodávaného uvedenou společností osobám oprávněným na základě franšízy, lze považovat za veřejné používání, nebo naopak, pouze za soukromé používání v rámci samotného podniku a tedy, zda jej lze považovat za řádné používání, čili nic. Existence používání ochranné známky ZARA pro dopravní a distribuční služby poskytované majitelem ochranné známky teda nebyla spornou skutečností a byla mimo rámec sporu ve správním řízení.
4. Ve druhém důvodu společnost Inditex uvádí, že Tribunál se v bodech 32 a 33 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení při uplatnění čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009, když zaměnil pojem „obchodní integrace“ typický pro společnost oprávněnou na základě franšízy integrující se do obchodních postupů poskytovatele franšízy s pojmem „hospodářská integrace“ či „hospodářská jednotka“ ve smyslu úrovně hospodářské závislosti.
5. Tribunál v bodu 33 napadeného rozsudku zastával názor, že skutečnost, že osoby oprávněné z franšízy společnosti Inditex přebraly model obchodování obchodně integrovaný do obchodních postupů poskytovatele franšízy, pro ně znamená, že ztratily své postavení nezávislých hospodářských jednotek, tedy třetích osob nezávislých na vnitřní organizaci poskytovatele franšízy. Toto posouzení není podle navrhovatelky správné, jelikož odporuje právu.
6. Ve třetím důvodu se uvádí, že Tribunál v bodu 33 napadeného rozsudku zkreslil pojmy právního prohlášení, které dne 7. května 2012 učinil D. Antonio Abril (příloha 4 žaloby), když část uvedeného prohlášení reprodukoval jen částečně, což Tribunál vedlo k tomu, že tento dokument vyložil nesprávně, což ovlivnilo závěr Tribunálu ohledně uznání veřejného používání ochranné známky ZARA.
7. Ve čtvrtém důvodu se uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatnění čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009, když v bodu 35 napadeného rozsudku porušil pravidla týkající se toho, že při posouzení řádné povahy používání ochranné známky se musí zohlednit všechny skutečnosti a okolnosti vhodné pro určení řádné povahy jejího obchodního používání. Konkrétně se uvádí se, že Tribunál popřel, že společnost Inditex byla přítomna na trhu služeb dopravy zboží se svou ochrannou známkou ZARA, když neexistoval objem obchodování generovaný prostřednictvím poskytováním služeb třídy 39 u této společnosti.
8. Tribunál odmítl, že by společnost Inditex nabízela služby dopravy zboží třetím osobám nezávislým na její hospodářské jednotce, jelikož je společností, která se věnuje konfekci a prodeji módního zboží, a není dopravní společností. Tento názor Tribunálu je podle navrhovatelky nesprávný a v rozporu s právem, přičemž se cituje příslušná judikatura Unie.
9. V pátém důvodu společnost Inditex uvádí, že Tribunál v bodu 35 napadeného rozsudku zkreslil pojmy právního prohlášení, které dne 7. května 2012 vykonal D. Antonio Abril, když množstevní údaje v bodu 18 prohlášení vyložil jako údaje dosvědčující obchodní využívání sporné ochranné známky, pokud jde o prodej zboží, zatímco ve skutečnosti se množství uvedená v daném dokumentu týkají množství, která společnost Inditex investovala ve prospěch osob oprávněných na základě franšízy na poskytování dopravních služeb z její strany.
10. Konečně v šestém důvodu se uvádí nesprávné právní posouzení při porušení čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 v souvislosti s pravidlem 22 nařízení č. 2868/1995⁽²⁾, když Tribunál v bodu 36 napadeného rozsudku požadoval od společnosti Inditex *probatio diabolica* k vyvrácení předložených důkazů o objemu obchodování, jelikož nebyly předloženy faktury, navzdory tomu, že Tribunál si byl vědom toho, že společnost Inditex nemůže faktury předložit, když z důvodů uvedených v odůvodnění žaloby neexistovaly.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 189).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgie) dne 9. listopadu 2015 – Johannes Van der Weegen, Anna Pot v. Belgische Staat

(Věc C-580/15)

(2016/C 038/41)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Účastníci původního řízení

Žalobci: Johannes Van der Weegen, Anna Pot

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžná otázka

Porušuje čl. 21 bod 5 WIB (Wetboek van de inkomstenbelastingen [zákon o dani z příjmů]) z roku 1992 ve znění článku 170 zákona ze dne 25. dubna 2014 o stanovení různých ustanovení článek 56 SFEU a článek 63 SFEU, jakož i články 36 a 40 Dohody o EHP, jelikož dotčené ustanovení, ačkoli platí bez rozdílu pro tuzemské i zahraniční poskytovatele služeb, požaduje, aby byly splněny podmínky, které odpovídají podmínkám článku 2 KB/WIB 1992 a které de facto jsou specifické pro belgický trh, a tím pro zahraniční poskytovatele služeb představují závažnou překážku při nabízení jejich služeb v Belgii?

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2015 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-583/15)

(2016/C 038/42)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Portugalská republika tím, že nezřídila vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy a nepropojila jej s vnitrostátními elektronickými rejstříky ostatních členských států, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 16 odst. 1 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ⁽¹⁾ ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES;
- uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1071/2001 vede každý členský stát vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy, které příslušný vnitrostátní orgán oprávněn k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě.

Uvedený odstavec 1 rovněž stanoví, že zpracování údajů obsažených v tomto rejstříku, zejména základních údajů podle čl. 16 odst. 2, podléhá kontrole veřejného orgánu určeného za tímto účelem. Tyto údaje se zpřístupní všem příslušným orgánům dotyčného členského státu.

Z odpovědi portugalského státu na dodatečné odůvodněné stanovisko však vyplývá, že portugalská správa dosud ani nedosáhla dohody mezi třemi vnitrostátními orgány podílejícími se na systému, a sice Autoridade Nacional de Segurança Rodoviária (národní úřad pro bezpečnost silničního provozu), Autoridade para as Condições do Trabalho (úřad pro pracovní podmínky) a Direção-Geral da Administração da Justiça (generální ředitelství soudní správy).

Za těchto okolností nejenže neexistuje vnitrostátní rejstřík, jelikož nadále existují samostatné rejstříky tří vnitrostátních orgánů, ale předmětné údaje rovněž nejsou dostupné příslušným orgánům portugalského státu.

Portugalský stát tedy nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1071/2009.

V souladu s čl. 16 odst. 5 nařízení č. 1071/2009 přijmou členské státy veškerá opatření nezbytná k zajištění propojení a přístupu k vnitrostátním elektronickým rejstříkům v celé Unii.

Vzhledem k tomu, že portugalská správa nemá vnitrostátní rejstřík, je nepochybné, že nepřijala veškerá opatření k propojení svého vnitrostátního rejstříku, který neexistuje, s ostatními vnitrostátními rejstříky.

Portugalský stát tedy nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 16 odst. 5 nařízení č. 1071/2009.

(¹) Úř. věst. L 300, s. 51.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Melun (Francie) dne 11. listopadu 2015 – Glencore Céréales France v. Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Věc C-584/15)

(2016/C 038/43)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Melun

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Glencore Céréales France

Žalovaný: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Předběžné otázky

- 1) Lze ze znění rozhodnutí ze dne 9. března 2012 ve věci C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung v. Pfeifer & Langen KG vyvodit, že článek 3 nařízení č. 2988/95 (¹), který stanoví režim promlčení v právu Společenství, je použitelný na opatření směřující k úhradě úroků dlužných podle článku 52 nařízení (ES) č. 800/1999 (²) a článku 5a nařízení (ES) č. 770/96 (³)?
- 2) Musí být pohledávka týkající se úroků považována za pohledávku, která již svou povahou vyplývá z „pokračující nebo opakované“ nesrovnalosti, jež skončí v den, kdy je uhrazena jistina, čímž se začátek běhu promlčecí lhůty posouvá až k tomuto datu?
- 3) V případě záporné odpovědi na otázku 2), musí být začátek běhu promlčecí lhůty stanoven na den, kdy došlo k nesrovnalosti, z níž vznikla pohledávka z jistiny nebo může být stanoven jen na den zaplacení podpory nebo uvolnění jistoty, který odpovídá dni, od kterého se počítají úroky?

- 4) Pro účely použití pravidel o promlčení stanovených v nařízení č. 2988/95 musí se mít za to, že jakýkoli úkon přerušující promlčení pohledávky z jistiny přerušuje rovněž promlčení úroků, i když při úkonech přerušujících promlčení pohledávky z jistiny nejsou zmíněny tyto úroky?
- 5) Nastane promlčení dosažením maximální lhůty stanovené v čl. 3 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení č. 2988/95, pokud v této lhůtě platební agentura vyzve k vrácení neoprávněně vyplacené podpory, aniž by zároveň vyzvala k úhradě úroků?
- 6) Může pětiletá obecná promlčecí lhůta zavedená do vnitrostátního práva do článku 2224 občanského zákoníku zákonem č. 2008-561 ze dne 17. června 2008, nahradit u promlčení, která ještě nenastala v den vstupu tohoto zákona v platnost, čtyřletou promlčecí lhůtu stanovenou nařízením č. 2988/95 na základě výjimky upravené v čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 102, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 770/96 ze dne 26. dubna 1996, kterým se mění nařízení (EHS) č. 3002/92, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla pro ověřování použití a/nebo místa určení intervenčních produktů (Úř. věst. L 104, s. 13).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie)
dne 12. listopadu 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA v. État belge**

(Věc C-585/15)

(2016/C 038/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raffinerie Tirlemontoise SA

Žalovaný: État belge

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2038/1999 ze dne 13. září 1999 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, zejména s ohledem na rozsudek ze dne 27. září 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 a C-234/10), vykládán v tom smyslu, že pro účely výpočtu průměrné ztráty je třeba vydělit u všech vyvezených kategorií cukru celkovou výší skutečných nákladů celkovou výší vyvezených množství bez ohledu na to, zda byly za tato množství skutečně vyplaceny náhrady?
- 2) Musí být čl. 33 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2038/1999 ze dne 13. září 1999 o společné organizaci trhů v odvětví cukru, zejména s ohledem na rozsudek ze dne 27. září 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 a C-234/10), vykládán v tom smyslu, že převody do dalšího období, které je třeba zohlednit při celkovém výpočtu dávek z výroby (jako debetní či kreditní položky), je třeba u všech vyvezených kategorií cukru vypočítat tak, že se celková výše skutečných nákladů vydělí celkovou výší skutečně vyvezených množství bez ohledu na to, zda byly za tato množství skutečně vyplaceny vývozní náhrady?

3) Jsou nařízení č. 2267/2000 ⁽²⁾ a č. 1993/2001 ⁽³⁾ v případě kladné odpovědi na první otázku neplatná?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 252, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2267/2000 ze dne 12. října 2000, kterým se pro hospodářský rok 1999/2000 stanoví částky dávek z výroby a koeficient pro výpočet doplňkové dávky v odvětví cukru (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 259, s. 29).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1993/2001 ze dne 11. října 2001, kterým se pro hospodářský rok 2000/2001 stanoví částky dávek z výroby v odvětví cukru (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 271, s. 15).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 1de Jerez de la Frontera (Španělsko) dne 16. listopadu 2015 – Banco Santander, S.A. v. Cristobalina Sánchez López

(Věc C-598/15)

(2016/C 038/45)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 1de Jerez de la Frontera

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Banco Santander, S.A.

Žalovaná: Cristobalina Sánchez López

Předběžné otázky

- 1) Je v rozporu s výše uvedenými ustanoveními uvedené směrnice (čl. 3 odst. 1 a 2, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾) a s jejím cílem právní úprava, jako je vnitrostátní právní úprava, která stanoví řízení, jako je řízení uvedené v čl. 250 odst. 1 bodě 7 občanského soudního řádu (Ley de Enjuiciamiento Civil), ve kterém má vnitrostátní soud povinnost vydat rozsudek, podle kterého se má nemovitost určená k bydlení, která byla předmětem exekuce, vydat tomu, kdo ji nabyl v dražbě v mimosoudním exekučním řízení, v němž vzhledem k platné právní úpravě obsažené v článku 129 hypotečního zákona (Ley Hipotecaria), ve znění zákona č. 1/2000 ze dne 8. ledna, a v člancích 234 až 236-0 hypotečního nařízení (Reglamento Hipotecario), ve znění královského nařízení č. 290/1992, neexistovala možnost soudního přezkumu zneužívajících klauzulí bez návrhu a dlužník nemohl v tomto ohledu vznést námitku, ať v rámci mimosoudní exekuce, nebo v samostatném soudním řízení?
- 2) Je v rozporu s výše uvedenými ustanoveními uvedené směrnice a s jejím cílem právní úprava, jako je páté přechodné ustanovení zákona č. 1/2013, které dovoluje, aby notář přerušil mimosoudní řízení o výkonu hypotečního zástavního práva, které bylo zahájeno před nabytím účinnosti zákona č. 1/2013, pouze pokud spotřebitel prokáže, že podal návrh týkající se zneužívající povahy některé klauzule smlouvy o hypotečním úvěru, která je základem mimosoudního prodeje, nebo která určuje částku, kterou lze vymáhat v exekučním řízení, pokud spotřebitel podal tento samostatný návrh ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění zákona č. 1/2013, přičemž spotřebiteli nebyla tato lhůta individuálně oznámena, a to před rozhodnutím notáře o příklepu?
- 3) Mají být uvedena ustanovení směrnice, její cíl a povinnost bez návrhu přezkoumat zneužívající povahu smluvních ustanovení ve spotřebitelských smlouvách, kterou směrnice ukládá vnitrostátním soudům, vykládat v tom smyslu, že s ohledem na jednoznačnost ustanovení směrnice a na ustálenou judikaturu Soudního dvora Evropské unie, podle které mají vnitrostátní soudy povinnost bez návrhu přezkoumat existenci zneužívajících klauzulí ve sporech týkajících se spotřebitelských smluv, dovolují vnitrostátnímu soudu, aby v řízeních, jako je řízení uvedené v čl. 250 odst. 1 bodu 7 občanského soudního řádu, nebo v řízení o „mimosoudním prodeji“ podle článku 129 hypotečního zákona neuplatnil vnitrostátní právo, pokud takový soudní přezkum bez návrhu neumožňuje?

- 4) Je v rozporu s výše uvedenými ustanoveními uvedená směrnice a s jejím cílem vnitrostátní právní úprava, jako je článek 129 hypotečního zákona ve znění zákona č. 1/2013, který stanoví jako jediný účinný prostředek k ochraně práv spotřebitelů stanovených směrnicí, pokud jde o řízení o mimosoudním výkonu hypotečního zástavního práva vůči spotřebitelům, jen možnost, aby notář upozornil na zneužívající klauzule, nebo možnost, aby dlužník, který je spotřebitelem a proti kterému se vede mimosoudní exekuční řízení, podal návrh v samostatném soudním řízení před rozhodnutím notáře o přiklepu?
- 5) Je v rozporu s výše uvedenými ustanoveními uvedená směrnice a s jejím cílem vnitrostátní právní úprava, jako je článek 129 hypotečního zákona, ve znění zákona č. 1/2013, a články 234 až 236 hypotečního nařízení ve znění královského nařízení č. 290/1992, která zavádí mimosoudní řízení o výkonu hypotečního zástavního práva na základě smlouvy o hypotečním úvěru uzavřené mezi dodavatelem a spotřebitelem, ve kterém neexistuje žádná možnost soudního přezkumu zneužívajících klauzulí bez návrhu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29).

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. listopadu 2015 Rumunskem proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 14. září 2015 ve věci T-784/14, Komise v. Rumunsko

(Věc C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Rumunsko (zástupci: R. H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane a M. Chicu, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný, zrušit v plném rozsahu usnesení Tribunálu ve věci T-784/14, nově rozhodnout věc T-784/14 tak, že se vyhová žalobě na neplatnost a zruší se dopis BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 ze dne 19. září 2014;

nebo

prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný, zrušit v plném rozsahu usnesení Tribunálu ve věci T-784/14, vrátit věc T-784/14 Tribunálu Evropské unie a v novém rozhodnutí vyhovět žalobě na neplatnost a zrušit dopis BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 ze dne 19. září 2014;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku – vady v řízení před Tribunálem Evropské unie, které poškozují zájmy rumunského státu

Rumunsko má za to, že usnesení bylo vydáno v rozporu s čl. 130 odst. 7 ve spojení s odst. 8 jednacího řádu Tribunálu.

Tribunál neověřil a ani náležitě neodůvodnil nutnost spojit zkoumání námítky nepřipustnosti se zkoumáním věci samé.

I když Tribunál rozhodl, že spojení zkoumání námitky nepřípustnosti se zkoumáním věci samé nebylo odůvodněno, rozhodl, že právním rámcem, do kterého spadá povinnost platby Rumunska, je právní úprava stanovená v rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom ⁽¹⁾ a nařízení č. 1150/2000 ⁽²⁾, a určil, že rumunský stát má povinnost vyplývající z těchto ustanovení ověřit a zaplatit částku 14 883,79 eur jako tradiční vlastní zdroje.

Tribunál při analýze povahy a základu platební povinnosti rozhodl ve věci samé a přitom jednal v rozporu se svým rozhodnutím rozhodnout výlučně o námitce nepřípustnosti.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku – porušení unijního práva Tribunálem Evropské unie

Rumunsko má za to, že Tribunál Evropské unie nesprávně kvalifikoval povahu povinností uložených Rumunsku dopisem BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 ze dne 19. září 2014, čímž se dopustil nesprávného právního posouzení, které popřelo analýzu Tribunálu týkající se i) posouzení pravomoci Komise a ii) povahy napadeného dopisu.

Podpůrně se Rumunsko domnívá, že Tribunál Evropské unie porušil unijní právo a nesprávně uplatnil judikaturu Soudního dvora, když učinil závěr, že je na členských státech, aby posoudily existenci ztráty tradičních vlastních zdrojů a existenci povinnosti zaplatit tyto zdroje.

Mimoto Rumunsko popírá, že se v projednávaném případě uplatní mechanismus průběžné platby a v tomto smyslu popírá i závěry Tribunálu v tomto ohledu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 163, s. 17).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 17. listopadu 2015 – J.N. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-601/15)

(2016/C 038/47)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: J.N.

Odpůrce: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

Je čl. 8 odst. 3 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (Úř. věst. L 180), platný ve světle článku 6 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. 2007, C 303/01):

(1) v situaci, kdy byl státní příslušník třetí země zajištěn podle čl. 8 odst. 3 písm. e) této směrnice a má podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180) právo setrvat v členském státě do doby, než bude o jeho žádosti o azyl rozhodnuto v řízení v prvním stupni, a

- (2) s přihlédnutím k vysvětlení k Listině (Úř. věst. 2007, C 303/02), podle kterých nesmějí omezení, která mohou být oprávněně uvalena na práva uvedená v článku 6, překročit meze povolené článkem 5 odst. 1 písm. f) EÚLP, a s přihlédnutím k výkladu posledně uvedeného ustanovení Evropským soudem pro lidská práva, mimo jiné v rozsudku ze dne 22. září 2015, Nabil a další v. Maďarsko, 62116/12, podle kterého je zajištění žadatele o azyl v rozporu s výše uvedeným ustanovením EÚLP, pokud toto zajištění nebylo uloženo pro účely vyhoštění?

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. listopadu 2015 Ana Pérez Guriérrez proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 9. září 2015 ve věci T-168/14, Pérez Gutierrez v. Komise

(Věc C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ana Pérez Guriérrez (zástupce: J. Soler Puebla, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2015 a pokračovat v řízení až do vydání nového rozsudku, kterým:

- bude určeno, že ze strany Evropské unie došlo k zásahu do práva na ochranu cti, rodinného soukromí a vlastních obrazových projevů z důvodu nezákonného použití podobenky P. J. Jacquemyna, když Komise zařadila jeho fotografii do databáze fotografií zdravotních výstrah pro tabákové výrobky v Evropské unii,
- bude Komisi uložena povinnost zaplatit navrhovatelce částku 181 104 eur z titulu ušlého zisku,
- bude Komisi uložena povinnost zaplatit navrhovatelce jeden cent (0,01 eura) za každý balíček tabáku nebo tabákový výrobek, na kterém je fotografie P. J. Jacquemyna, jejíž celková výše bude určena při výkonu rozsudku a která v současnosti představuje dvacet sedm milionů pět set osmdesát osm tisíc pět set dvacet čtyři eur (27 588 524 eur),
- bude Komisi uložena povinnost zaplatit navrhovatelce odškodnění za zisk dosažený nedovoleným použitím fotografie, na které je zachycen P. J. Jacquemyna, který ve Španělsku, místu bydliště žalobkyně a P. J. Jacquemyna, dosáhl částky 13 790 000 eur.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozdíly v průběhu jednání a skutečnostmi uvedenými v rozsudku

Navrhovatelka nikdy nesouhlasila s tvrzeními Evropské komise; souhlasila pouze s tím, aby byly opožděně předloženy jen nezačerněné dokumenty, což nebylo v rozsudku uvedeno.

Porušení čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie

Porušení zásady unijního práva, podle které mají občané Unie přístup k dokumentům, které orgány Unie používají pro účely přijímání rozhodnutí.

Navrhovatelka opakovaně žádala, aby jí byly poskytnuty dokumenty týkající se práv k podobence na sporné fotografii, přičemž tyto dokumenty jí nebyly nikdy poskytnuty.

Neexistence a nedostatečnost důkazů vedoucích k neprovedení přezkumu věci Tribunálem

Důkazy požadované navrhovatelkou jí nebyly poskytnuty a důkazy, které Komise předložila, neměly žádnou důkazní hodnotu, jelikož téměř všechny dokumenty obsahovaly začerněné části.

Porušení zásady kontradiktornosti a zásady rovnosti procesních prostředků

Dokumenty předložené Evropskou Komisí byly přeškrtnuté a nebyly v nich uvedeny žádné skutečnosti a bránily jakémukoli kontradiktornímu přezkumu ze strany navrhovatelky, v důsledku čehož je navrhovatelka nepovažuje za platné důkazy, ani za takové, aby je Tribunál mohl posoudit jako důkazní prostředky.

Zkreslení skutkového stavu (Distort of facts)

Začerněné dokumenty, které neobsahují žádné důkazy, dovedly Tribunál k závěru, že údajné vyhotovení fotografií bylo v zásadě zákonné, přičemž navrhovatelka nemohla napadnout platnost této simulace skutečnosti, protože v uvedených dokumentech se nenacházely žádné důkazy. Důkazy, které se v uvedených dokumentech nacházely, byly začerněny na základě nesprávného uplatnění zásady ochrany údajů plynoucí ze směrnice z roku 1995 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Španělsko) dne 18. listopadu 2015 – María Assumpció Martínez Roges v. José Antonio García Sánchez

(Věc C-609/15)

(2016/C 038/49)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: María Assumpció Martínez Roges

Odpůrce: José Antonio García Sánchez

Předběžné otázky

- 1) Odporují články 34 a 35 zákona 1/2000 článku 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 2 směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ a čl. 6 odst. 1 písm. d) a článkům 11 a 12 směrnice 2005/29/ES ⁽²⁾ v tom, že vylučují kontrolu případných zneužívajících klauzulí nebo nekalých obchodních praktik, jež obsahují smlouvy uzavřené mezi advokáty a fyzickými osobami, které jednají pro účely, které nespadají do rámce jejich obchodní nebo výrobní činnosti nebo povolání, z úřední povinnosti?

- 2) Odporují články 34 a 35 zákona 1/2000 článku 6 odst. 1, čl. 7 odst. 2 a [bodu 1 písm. q) přílohy] směrnice 93/13/EHS v tom, že při rozhodování sporu vylučují ve správním „řízení o zaplacení odměny“ provádění důkazů?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29)

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 2)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 23. listopadu 2015 – Hummel Holding A/S v. Nike Inc. a Nike Retail B.V.

(Věc C-617/15)

(2016/C 038/50)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Hummel Holding A/S

Žalované: Nike Inc. a Nike Retail B.V.

Předběžná otázka

Za jakých okolností lze právně samostatnou, v členském státě usazenou společnost –dceřinou společností podniku, který sám nemá sídlo v Unii, považovat za „pobočku“ podniku ve smyslu čl. 97 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 23. listopadu 2015 – Concurrence Sàrl v. Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Věc C-618/15)

(2016/C 038/51)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Concurrence Sàrl

Odpůrci: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě tvrzeného porušení zákazů dalšího prodeje mimo síť selektivní distribuce a na on-line tržišti, k němuž došlo zveřejněním nabídek k prodeji na internetových stránkách provozovaných v různých členských státech, má smluvní distributor, který se pokládá za poškozeného, možnost podat žalobu na ukončení protiprávního stavu, který z toho plyne, k soudu členského státu, na jehož území jsou nebo byly přístupné obsahy zveřejněné na internetu, nebo je třeba, aby existovala jiná souvislost?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Spojené království) dne 24. listopadu 2015 – The Trustees of the BT Pension Scheme
v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Věc C-628/15)

(2016/C 038/52)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka a odpůrkyně: The Trustees of the BT Pension Scheme

Odpůrce a navrhovatel: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžné otázky

- 1) Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr v odpovědi na čtvrtou otázku v rozsudku ze dne 12. prosince 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue*, C-446/04, EU:C:2006:774, Sb. rozh. I-11753, konstatoval, že články 43 ES a 56 ES – nyní články 49 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie – brání právním předpisům členského státu, které společnostem-rezidentům, které rozdělují svým akcionářům dividendy pocházející z dividend zahraničního původu, které obdržely, poskytují možnost volby režimu, který jim umožní získat zpět zaplacenou zálohu na korporační daň, ale jednak zavazují tyto společnosti, aby uhradily uvedenou zálohu na daň a následně požádaly o její vrácení, a jednak pro jejich akcionáře neupravují slevu na dani, zatímco v případě rozdělení uskutečněného společností-rezidentem na základě dividend vnitrostátního původu by těmto akcionářům taková sleva na dani přiznána byla: přiznává unijní právo těmto samotným akcionářům nějaká práva, ať už podle ustanovení článku 63 SFEU či jiného ustanovení, jestliže obdrží dividendy, pro které byl zvolen tento režim, zejména je-li akcionář rezidentem stejného členského státu jako společnost, která rozděluje dividendy?
- 2) Nemá-li samotný akcionář uvedený v první otázce práva podle článku 63 SFEU, může se dovolávat podle článku 49 SFEU nebo 63 SFEU porušení práv společnosti, která rozděluje dividendy?
- 3) Zní-li odpověď na první nebo druhou otázku tak, že akcionáři náleží práva vyplývající z unijního práva, či že se může unijního práva dovolávat, stanoví unijní právo nějaké požadavky týkající se procesních prostředků, které má mít akcionář k dispozici podle vnitrostátního práva?
- 4) Změnila by se odpověď Soudního dvora na výše uvedené otázky
 - a) pokud akcionář v členském státě nepodléhá dani z příjmů z obdržených dividend, v důsledku čehož v případě rozdělení uskutečněného společností mimo výše uvedený režim může sleva na dani, na kterou má akcionář nárok podle vnitrostátních právních předpisů, vyústit ve vyplacení slevy na dani akcionáři ze strany členského státu;

- b) pokud vnitrostátní soud rozhodl, že porušení unijního práva dotčenými vnitrostátními předpisy nebylo dostatečně závažné, aby vedlo ke vzniku odpovědnosti členského státu za škodu vůči společnosti rozdělující dividendy, a to podle zásad stanovených v rozsudku ze dne 5. března 1996, *Brasserie du Pêcheur SA v. Federal Republic of Germany* a *The Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Limited* a další, spojené věci C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, či
- c) pokud v některých případech, nikoliv však ve všech, společnost rozdělující dividendy v rámci výše uvedeného režimu mohla zvýšit částku rozdělovanou všem akcionářům tak, aby poskytla peněžní hotovost odpovídající částce, kterou by akcionář osvobozený od daně získal v případě, že by dividendy byly vypláceny mimo tento režim?

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2015 společností Novartis Europharm Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 15. září 2015 ve věci T-472/12, Novartis Europharm Ltd v. Evropská komise

(Věc C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Novartis Europharm Ltd (zástupkyně: C. Schoonderbeek, avocate)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Teva Pharma BV

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žalobu na neplatnost ve věci T-472/12,
- vrátil v případě potřeby věc zpět Tribunálu a případně
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve své žalobě na neplatnost podané ve věci T-472/12 se Novartis domáhala toho, aby Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2012) 8605 C(2012) 5894 final ze dne 16. srpna 2012, kterým se uděluje registrace v souladu s nařízením (ES) č. 726/2004⁽¹⁾ humánnímu léčivému přípravku „Zoledronic acid Teva – Kyselina zoledronová“, neboť toto rozhodnutí porušuje výlučná práva Novartis týkající se údajů o léčivém přípravku Aclasta podle čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 2309/93⁽²⁾ ve spojení s čl. 14 odst. 11 a článkem 89 nařízení (ES) č. 726/2004 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES⁽³⁾. Napadeným rozsudkem byla žaloba na neplatnost zamítnuta.

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního, když nesprávně vyložil čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES, který zakotvuje koncept globální registrace, a když neposkytl odpovídající odůvodnění napadeného rozsudku.

V tomto ohledu navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek vychází z nesprávného pochopení znění a účelu čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES a právního rámce pro registraci nových léčebných indikací a z nesprávného předpokladu, že výklad čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES navrhovaný navrhovatelkou by usnadnil manipulaci a obcházení ochrany údajů a prodloužil na neurčito ochranu údajů pro referenční léčivé přípravky.

Zadruhé, navrhovatelka tvrdí, že závěr Tribunál, podle něhož se čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES uplatní na Aclastu, neboť tento léčivý přípravek mohl být registrován jako varianta či rozšíření léčivého přípravku Zometa, je v rozporu se zásadou právní jistoty a demotivoval by farmaceutické společnosti od investování do výzkumu a vývoje nové léčby, takže není v zájmu veřejného zdraví.

Na základě tohoto nesprávného výkladu čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES Tribunál neuznal, že prováděcí nařízení komise porušuje práva Novartis na ochranu údajů týkajících se Aclasty podle čl. 13 odst. 4 nařízení 2309/93 ve spojení s čl. 14 odst. 11 a článkem 89 nařízení 726/2004, takže prováděcí nařízení Komise musí být z tohoto důvodu zrušeno.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 229).
- (²) Nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků (Úř. věst. L 214, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 151).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2015 společností Novartis Europharm Ltd
proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 15. září 2015 ve věci T-67/13, Novartis
Europharm Ltd v. Evropská komise**

(Věc C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Novartis Europharm Ltd (zástupkyně: C. Schoonderbeek, avocate)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Hospira UK Ltd

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žalobu na neplatnost ve věci T-67/13,
- vrátil v případě potřeby věc zpět Tribunálu a případně
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve své žalobě na neplatnost podané ve věci T-67/13 se Novartis domáhala toho, aby Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2012) 8605 final ze dne 19. listopadu 2012, kterým se uděluje registrace v souladu s nařízením (ES) č. 726/2004 (¹) humánnímu léčivému přípravku „Zoledronic acid Hospira – Kyselina zoledronová“, neboť toto rozhodnutí porušuje výlučná práva Novartis týkající se údajů o léčivém přípravku Aclasta podle čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 2309/93 (²) ve spojení s čl. 14 odst. 11 a článkem 89 nařízení (ES) č. 726/2004 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES (³). Napadeným rozsudkem byla žaloba na neplatnost zamítnuta.

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního, když nesprávně vyložil čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES, který zakotvuje koncept globální registrace, a když neposkytl odpovídající odůvodnění napadeného rozsudku.

V tomto ohledu navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek vychází z nesprávného pochopení znění a účelu čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES a právního rámce pro registraci nových léčebných indikací a z nesprávného předpokladu, že výklad čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES navrhovaný navrhovatelkou by usnadnil manipulaci a obcházení ochrany údajů a prodloužil na neurčito ochranu údajů pro referenční léčivé přípravky.

Zadruhé, navrhovatelka tvrdí, že závěr Tribunál, podle něhož se čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES uplatní na Aclastu, neboť tento léčivý přípravek mohl být registrován jako varianta či rozšíření léčivého přípravku Zometa, je v rozporu se zásadou právní jistoty a demotivoval by farmaceutické společnosti od investování do výzkumu a vývoje nové léčby, takže není v zájmu veřejného zdraví.

Na základě tohoto nesprávného výkladu čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83/ES Tribunál neuznal, že prováděcí nařízení komise porušuje práva Novartis na ochranu údajů týkajících se Aclasty podle čl. 13 odst. 4 nařízení 2309/93 ve spojení s čl. 14 odst. 11 a článkem 89 nařízení 726/2004, takže prováděcí nařízení Komise musí být z tohoto důvodu zrušeno.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 229).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ze dne 22. července 1993 ze dne 22. července 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci a dozor nad humánními a veterinárními léčivými přípravky a kterým se zakládá Evropská agentura pro hodnocení léčivých přípravků (Úř. věst. L 214, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 151).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).

Žaloba podaná dne 2. prosince 2015 – Slovenská republika v. Rada Evropské unie

(Věc C-643/15)

(2016/C 038/55)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Slovenská republika (zástupce: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Slovenská republika navrhuje, aby Soudní dvůr

— prohlásil rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ⁽¹⁾ ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka za neplatné a

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby Slovenská republika uvádí 6 žalobních důvodů:

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 68 SFEU, jakož i čl. 13 odst. 2 SEU a zásady institucionální rovnováhy

Rada tím, že přijala napadené rozhodnutí nad rámec předchozího usměrnění Evropské rady, a tedy v rozporu s jejím mandátem, porušila článek 68 SFEU, jakož i čl. 13 odst. 2 SEU a zásadu institucionální rovnováhy.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 13 odst. 2 SEU, čl. 78 odst. 3 SFEU, článků 3 a 4 Protokolu č. 1 a článků 6 a 7 Protokolu č. 2, jakož i zásad právní jistoty, zastupitelské demokracie a institucionální rovnováhy

Takový typ aktu, jako je napadené rozhodnutí, není možné přijmout na základě čl. 78 odst. 3 SFEU. Ve světle svého obsahu má totiž napadené rozhodnutí charakter legislativního aktu, a mělo být tedy přijato legislativním postupem, který však čl. 78 odst. 3 SFEU nepředvídá. Tím, že Rada napadené rozhodnutí přijala na základě čl. 78 odst. 3 SFEU, porušila nejen toto ustanovení, ale zasáhla i do práv národních parlamentů a Evropského parlamentu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních předpisů upravujících legislativní postup, jakož i čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 13 odst. 2 SEU a zásad zastupitelské demokracie, institucionální rovnováhy a řádné správy věcí veřejných

Pokud by Soudní dvůr v rozporu s tvrzeními Slovenské republiky v rámci druhého žalobního důvodu dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo přijato legislativním postupem (*quod non*), Slovenská republika subsidiárně namítá porušení podstatných procesních předpisů, zakotvených v čl. 16 odst. 8 SEU, čl. 15 odst. 2 SFEU, čl. 78 odst. 3 SFEU, článků 3 a 4 Protokolu č. 1, článku 6 a čl. 7 odst. 1 a 2 Protokolu č. 2, jakož i porušení čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 13 odst. 2 SEU a zásad zastupitelské demokracie, institucionální rovnováhy a řádné správy věcí veřejných. Konkrétně došlo k nedodržení požadavku veřejnosti jednání a hlasování v Radě, k omezení účasti národních parlamentů v procesu přijímání napadeného rozhodnutí a k porušení podmínky konzultace Evropského parlamentu.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních předpisů, zakotvených v čl. 78 odst. 3 SFEU a článku 293 SFEU, jakož i čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 13 odst. 2 SEU a zásad zastupitelské demokracie, institucionální rovnováhy a řádné správy věcí veřejných

Předtím, než Rada přijala napadené rozhodnutí, učinila v rámci Komise řadu změn a doplňků. Přitom porušila podstatné procesní předpisy, zakotvené v čl. 78 odst. 3 SFEU a článku 293 SFEU, jakož i čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 13 odst. 2 SEU a zásady zastupitelské demokracie, institucionální rovnováhy a řádné správy věcí veřejných. Evropský parlament totiž nebyl řádně konzultován a Rada o změnách a doplňcích návrhu Komise nerozhodla jednomyslně.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 78 odst. 3 SFEU nesplněním podmínek jeho použitelnosti

Subsidiárně k druhému žalobnímu důvodu Slovenská republika namítá porušení čl. 78 odst. 3 SFEU z důvodu nesplnění podmínek jeho použitelnosti, které se týká dočasnosti přijatých opatření, jakož i existence nouzového stavu v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality

Napadené rozhodnutí je ve zjevném rozporu se zásadou proporcionality, jelikož zjevně není ani vhodné a ani nezbytné k dosažení sledovaného cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 248, s. 80.

Žaloba podaná dne 3. prosince 2015 – Maďarsko v. Rada Evropské unie

(Věc C-647/15)

(2016/C 038/56)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupce: M. Z. Fehér, zmocněnec)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

Maďarsko navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka ⁽¹⁾ (dále jen „napadené rozhodnutí“);
- podpůrně v případě, že nevyhoví prvnímu návrhovému žádání, zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká Maďarska;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Maďarská vláda má za to, že čl. 78 odst. 3 SFEU neposkytuje Radě vhodný právní základ pro přijetí napadeného rozhodnutí. Článek 78 odst. 3 SFEU neopravňuje Radu k přijetí legislativního aktu, a tudíž ani k přijetí opatření stanovených v napadeném rozhodnutí, konkrétně opatření zahrnujících výjimku ze závaznosti legislativního aktu, v daném případě nařízení (EU) č. 604/2013 ⁽²⁾. Z hlediska obsahu představuje napadené rozhodnutí vzhledem k tomu, že stanoví výjimku z nařízení č. 604/2013, legislativní akt, takže základem pro jeho přijetí nemůže být čl. 78 odst. 3 SFEU, který Radu opravňuje k přijímání aktů toliko nelegislativním postupem, tedy nelegislativních aktů. Pro případ, že by Soudní dvůr navzdory výše uvedenému dospěl k závěru, že čl. 78 odst. 3 SFEU může být základem pro přijetí právního aktu zahrnujícího výjimku z legislativního aktu, maďarská vláda uvádí, že uvedená výjimka nemůže být taková, aby narušila podstatu legislativního aktu a vedla k obsahovému vyprázdnění jeho základních ustanovení, jak tomu je v případě napadeného rozhodnutí.
2. S institutem „dočasných opatření“, uvedeným v čl. 78 odst. 3 SFEU, je neslučitelné opatření přijaté na dobu 24 měsíců – a v určitých případech na dobu 36 měsíců – jehož důsledky navíc přetrvávají i po uplynutí řečené doby. Napadené rozhodnutí jde nad rámec oprávnění přiznaného Radě článkem 78 odst. 3 SFEU, neboť pro účely určení doby jeho platnosti nebyla zohledněna doba nezbytná k přijetí legislativního aktu založeného na čl. 78 odst. 2 SFEU.
3. Rada přijetím napadeného rozhodnutí porušila čl. 293 odst. 1 SFEU, neboť se odchýlila od návrhu Komise, aniž dospěla k jednomyslnosti.

4. Napadené rozhodnutí stanoví výjimku z legislativního aktu a z hlediska obsahu představuje legislativní akt, takže pro účely jeho přijetí – za předpokladu, že vůbec mohl být přijat na základě čl. 78 odst. 3 SFEU – mělo být dodrženo právo vnitrostátních parlamentů vypracovávat stanoviska k legislativním aktům, uznané v protokolech č. 1 a 2 připojených ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie.
5. Po konzultaci s Evropským parlamentem změnila Rada znění návrhu podstatným způsobem, a navzdory tomu nepožádala Evropský parlament o novou konzultaci.
6. V okamžiku přijetí Radou nebyly k dispozici jazykové verze návrhu rozhodnutí v úředních jazycích Unie.
7. Napadené rozhodnutí je dále protiprávní proto, že jeho přijetí je v rozporu s článkem 68 SFEU a se závěry Evropské rady ze zasedání konaného ve dnech 25. a 26. června 2015.
8. Napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou právní jistoty a zásadou jasnosti právní úpravy, neboť v něm z mnoha hledisek není objasněno, jakým způsobem mají být jeho ustanovení uplatňována ani jaký je vztah mezi jeho ustanoveními a ustanoveními nařízení č. 604/2013. Mezi těmito nejasnými hledisky je nejpatrnější problematika uplatňování procesních norem a záruk v souvislosti s přijetím rozhodnutí o relokaaci, jakož i skutečnost, že v napadeném rozhodnutí nejsou jasně stanoveny kritéria výběru pro účely relokaace a že není náležitě upraveno postavení žadatelů v členském státě relokaace. Napadené rozhodnutí je v rozporu s Ženevskou úmluvou o právním postavení uprchlíků⁽³⁾, neboť odnímá žadatelům právo pobývat na území členského státu, v němž podali žádost, a umožňuje jejich relokaaci do jiného členského státu, aniž nevyhnutelně existuje prokazatelná faktická vazba žadatele na členský stát relokaace.
9. Napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou nezbytnosti a zásadou proporcionality. Napadené rozhodnutí vzhledem k tomu, že Maďarsko – na rozdíl od původního návrhu Komise – nebylo začleněno do skupiny členských států, které jsou příjemci pomoci, postrádá odůvodnění, proč stanoví relokaaci 120 000 žadatelů o mezinárodní ochranu. S ohledem na to, že v napadeném rozhodnutí není stanovena žádná relokaace z Maďarska, je původně navržený počet 120 000 žadatelů svévolný a odtržený jak od situace popsané v návrhu Komise, tak od situace, kterou bylo skutečně třeba řešit. Je nepřijatelné – zejména vzhledem k tomu, že jde o dočasné opatření přijaté podle čl. 78 odst. 3 SFEU – aby rozhodnutí o konečné relokaaci téměř poloviny žadatelů spadajících do jeho působnosti záviselo na budoucích okolnostech.
10. Podpůrně maďarská vláda tvrdí, že napadené rozhodnutí je v souvislosti s Maďarskem v rozporu se zásadou proporcionality, neboť navzdory všeobecné povědomosti o tom, že jde o členský stát, na jehož území vstoupilo velké množství nelegálních imigrantů a v němž bylo podáno velké množství žádostí o mezinárodní ochranu, mu byly uloženy povinné kvóty coby přijímajícímu členskému státu. Napadené rozhodnutí není v souvislosti s Maďarskem v souladu s čl. 78 odst. 3 SFEU, protože s požadavkem stanoveným v citovaném ustanovení, podle kterého lze opatření přijmout ve prospěch členských států dotčených náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí, je neslučitelné opatření, které jednomu z takových členských států ukládá jen povinnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, s. 80.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, s. 31).

⁽³⁾ Ženevská úmluva o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967.

Žaloba podaná dne 3. prosince 2015 – Rakouská republika v. Spolková republika Německo**(Věc C-648/15)**

(2016/C 038/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rakouská republika (zástupce: C. Pesendorfer, zmocněnkyně)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žaloba podaná na základě čl. 25 odst. 5 dohody mezi Rakouskou republikou a Spolkovou republikou Německo o zamezení dvojímu zdanění v oblasti daní z příjmu a majetku, öBGBI III 182/2002 resp. dBGBI II 2002, 735, dBStBl I 2002, 584 (dále jen „DZDZ-N/R“) ve spojení s článkem 273 SFEU z důvodu rozdílných názorů Rakouské republiky a Spolkové republiky Německo pokud jde o výklad a použití článku 11 DZDZ-N/R.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr uznal následující a rozhodl takto:

- zisky z požitkových listů, které jsou předmětem žaloby, nelze kvalifikovat jako „*Pohledávky s podílem na zisku*“ ve smyslu čl. 11 odst. 2 DZDZ-N/R. Podle čl. 11 odst. 1 DZDZ-N/R tudíž přísluší Rakousku – jakožto státu usazení Bank Austria – výlučné právo zdanit zisky z požitkových listů.
- Spolková republika Německo je povinna zdržet se zdaňování sporných zisků z požitkových listů Bank Austria a vrátit již vybranou daň.
- Spolková republika Německo nahradí náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rakouská republika vytýká, že Spolková republika Německo kvalifikuje odměny, které jsou předmětem sporu, jakožto úroky „s podílem na zisku“ ve smyslu čl. 11 odst. 2 DZDZ-N/R. Na základě toho je sama odměna vypočítávána podle v zásadě pevné procentní sazby. Taje však na základě nutnosti dostatečného bilančního zisku závislá na zisku.

Oproti tomu zastává Rakouská republika názor, že požitkové listy, které jsou předmětem sporu, opravňují pouze k úročení zakládajícím se na pevné procentní sazbě ze jmenovité hodnoty. Tento výklad vyplývá již z obecného jazykového úzu; je potvrzen srovnáním s formami financování uvedenými v rámci demonstrativního výčtu v čl. 11 odst. 2 DZDZ-N/R.

V projednávaném případě se tak jedná o pouhý odklad splatnosti věřitelem, neboť požitkový list poskytuje zejména během doby jeho platnosti v podstatě právo na doplatek v pozdějších letech. Požitkové listy tak výsledně odpovídají cenným papírům s pevnou úrokovou sazbou, které se určitým způsobem odvíjejí od ztráty.

**Usnesení předsedy dvora ze dne 21. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Colena AG v. Deiters GmbH**

(Věc C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 26. 5. 2015.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. října 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Korkein oikeus – Finsko) – TrustBuddy AB v. Lauri Pihlajaniemi**

(Věc C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Jednací jazyk: finština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. prosince 2015 – Řecko a Ellinikos Chrysos v. Komise

(Věci T-233/11 a T-262/11) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Těžební průmysl — Subvence poskytnutá řeckými orgány těžářskému podniku Ellinikos Chrysos — Smlouva o převodu dolů za cenu nižší než tržní a osvobození od daní z této transakce — Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za protiprávní a kterým se nařizuje navrácení odpovídajících částek — Pojem, zvýhodnění“ — Kritérium soukromého investora“

(2016/C 038/60)

Jednací jazyky: řečtina a angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos, V. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos a A. Iosifidou, zmocněnci) (věc T-233/11); a Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (Kifissia, Řecko) (zástupci: původně K. Adamantopoulos, E. Petritsi, E. Trova a P. Skouris, poté K. Adamantopoulos, E. Trova, P. Skouris a E. Roussou, advokáti) (věc T-262/11)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2011/452/EU ze dne 23. února 2011 o státní podpoře C 48/08 (ex NN 61/08), kterou poskytlo Řecko společnosti Ellinikos [Ch]rysos AE (Úř. věst. L 193, s. 27)

Výrok rozsudku

- 1) Věci T-233/11 a T-262/11 se spojují pro účely rozsudku.
- 2) Žaloby se zamítají.
- 3) Ve věci T-233/11 ponese Řecká republika vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Ve věci T-262/11 ponese společnost Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 204, 9.7.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Belgie v. Komise

(Věc T-563/13) ⁽¹⁾

„EZZF — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje uskutečněné v Belgii — Ovoce a zelenina — Povinnost odůvodnění — Podmínky uznání organizace producentů — Externalizace podstatných aktivit organizací producentů — Částka, která má být vyloučena — Přiměřenost“

(2016/C 038/61)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Belgické království (zástupci: J.- C. Halleux a M. Jacobs, zmocněnci, ve spolupráci s F. Tuytschaever a M. Varga, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Kranenborg a P. Rossi, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2103/433/EU ze dne 13. srpna 2013, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 219, s. 49), v rozsahu, v němž se týká výdajů provedených Belgickým královstvím nebo každopádně omezení částky, která musí být vyloučena z financování.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 14. 12. 2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2015 – LTJ Diffusion v. OHIM – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON)

(Věc T-83/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky ARTHUR & ASTON — Starší národní obrazová ochranná známka Arthur — Neexistence skutečného užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Podoba, která se liší prvky zhoršujícími rozlišovací způsobilost“

(2016/C 038/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: LTJ Diffusion (Colombes, Francie) (zástupci: původně S. Lederman, poté F. Fajgenbaum, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: V. Melgar, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Arthur et Aston SAS (Giberville, Francie) (zástupce: N. Boespflug, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 2. prosince 2013 (věc R 1963/2012-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi LTJ Diffusion a Arthur et Aston SAS.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.

2. Společnosti LTJ Diffusion se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 14.4.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. prosince 2015 – Finsko v. Komise

(Věc T-124/14) (¹)

„EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Rozvoj venkova — Jednorázová finanční oprava — Způsobilosti k proplacení výdajů na nákup použitých strojů a vybavení — Odchylný režim pro mikropodniky a malé a střední podniky — Článek 55 odst. 1 nařízení (ES) č. 1974/2006“

(2016/C 038/63)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Finská republika (zástupci: J. Heliskoski a S. Hartikainen, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi a T. Sevón, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2013/763/EU ze dne 12. prosince 2013, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 338, p. 81), v rozsahu, v němž toto rozhodnutí vylučuje z financování Unii v rámci EZFRV některé výdaje Finské republiky v celkové výši 927 827,58 eur z důvodu jejich nesouladu s unijními pravidly

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/763/EU ze dne 12. prosince 2013, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se zrušuje v rozsahu, v němž toto rozhodnutí vylučuje z financování Unii v rámci EZFRV některé výdaje Finské republiky v celkové výši 927 827,58 eur z důvodu jejich nesouladu s unijními pravidly.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 142, 12.5.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. prosince 2015 – Comercializadora Eloro v. OHIM – Zumex Group (zumex)

(Věc T-354/14) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ZUMEX — Starší národní slovní ochranná známka JUMEX — Neexistence skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 038/64)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Mexiko) (zástupce: J. de Castro Hermida, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Palmero Cabezas, zmocněnkyně)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Zumex Group, SA (Moncada, Španělsko) (zástupce: M. C. March Cabrelles, advokátka)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 13. února 2014 (věc R 391/2012-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Comercializadora Eloro, SA, a Zumex Group, SA.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Společnosti Comercializadora Eloro, SA, se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 253, 4. 8. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Fútbol Club Barcelona v. OHIM (Vyobrazení obrysů štítu)

(Věc T-615/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující obrisy štítu — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009“

(2016/C 038/65)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španělsko) (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. května 2014 (věc R 2500/2013-1) týkajícímu se přihlášky obrazového označení znázorňujícího obrisy štítu jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Fútbol Club Barcelona se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 20.10.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Sony Computer Entertainment Europe v. OHIM – Marpefa (Vieta)

(Věc T-690/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Společenství Vieta — Skutečné užívání ochranné známky — Povaha užívání — Článek 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Forma lišící se prvky, které neovlivňují rozlišovací způsobilost ochranné známky — Důkaz užívání pro zapsané výrobky“

(2016/C 038/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: S. Malynicz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Marpefa, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: I. Barroso Sánchez-Lafuente, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. července 2014 (věc R 2100/2013 2) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Sony Computer Entertainment Europe Ltd a Marpefa, SL.

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM) ze dne 2. července 2014 (věc R 2100/2013 2) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítlo odvolání proti rozhodnutí zrušovacího oddělení zamítnout návrh na zrušení obrazové ochranné známky Společenství Vieta pro „přístroje pro reprodukci zvuku a obrazu“.
2. Ve zbývajících částech se žaloby zamítá.
3. Každý účastník ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 431, 1.12.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. prosince 2015 – Hikari Miso v. OHIM – Nishimoto Trading (Hikari)

(Věc T-751/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Hikari — Starší národní slovní ochranná známka HIKARI — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 038/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hikari Miso Co. Ltd (Simosuwa-machi, Japonsko) (zástupce: D. McFarland, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: G. Pritchard, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. září 2014 (věc R 2394/2013-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Nishimoto Trading Co. Ltd a Hikari Miso Co. Ltd

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Hikari Miso Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12.1.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 1. prosince 2015 – REWE-Zentral v. OHIM – Planet GDZ (PRO PLANET)

(Věc T-373/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 038/68)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: REWE-Zentral AG (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupci: původně M. Kinkeldey a A. Bognár, poté M. Kinkeldey a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Planet GDZ AG (Tagelswangen, Švýcarsko) (zástupci: původně M. Nentwig a G. M. Becker, poté M. Nentwig, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 14. června 2012 (věc R 1350/2011-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Planet GDZ AG a REWE-Zentral AG.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodovat.
2. Společnosti REWE-Zentral AG a Planet GDZ AG ponesou vlastní náklady řízení a každá nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 319, 20. 10. 2012.

**Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia
Kosakowo v. Komise**

(Věc T-215/14) ⁽¹⁾

**„Žaloba na neplatnost — Nahrazení napadeného aktu v průběhu řízení — Úprava návrhových žádání —
Souběžná žaloba proti novému rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“**

(2016/C 038/69)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobci: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polsko) (zástupci: T. Koncewicz a K. Gruszecka-Spychała, advokáti) a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (zástupci: původně T. Koncewicz a K. Gruszecka-Spychała, poté P. Rosiak, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, S. Noë a A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Předmět věci

Původně žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise 2014/883/EU ze dne 11. února 2014 o opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – Zřízení letiště Gdynia-Kosakowo (Úř. věst. L 357, s. 51) a následně žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise (EU) 2015/1586 ze dne 26. února 2015 o opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – Přeměna letiště Gdynia-Kosakowo (Úř. věst. L 250, s. 165), nahrazujícího rozhodnutí 2014/883.

Výrok

- 1) O žalobě není třeba rozhodovat.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. v hlavním řízení.
- 3) Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v řízení o vydání předběžného opatření.
- 4) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10.6.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – Gmina Kosakowo v. Komise

(Věc T-217/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Nahrazení napadeného aktu v průběhu řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 038/70)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polsko) (zástupce: M. Leśny, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, S. Noë a A. Stobiecka-Kuik, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Polská republika (zástupkyně: B. Majczyna, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2014/883/EU ze dne 11. února 2014, které se týká opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – Založení letiště Gdynia-Kosakowo (Úř. věst. L 357, s. 51).

Výrok

- 1) *Není důvodné rozhodnout ve věci samé.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Gmina Kosakowo, pokud jde o původní řízení.*
- 3) *Gmina Kosakowo ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí, pokud jde o řízení o předběžných opatřeních.*
- 4) *Polská republika ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 30.6.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – GreenPack v. OHIM (greenpack)

(Věc T-513/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 038/71)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: GreenPack GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: původně P. Ruess a A. Doepner-Thiele, poté C. Glasemann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně G. Schneider, poté G. Schneider a D. Botis, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 29. dubna 2014 (věc R 2324/2013-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení greenpack k zápisu jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *O žalobě již není třeba rozhodnout.*
- 2) *Společnosti GreenPack GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8.9.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – EREF v. Komise**(Věc T-694/14) ⁽¹⁾****„Žaloba na neplatnost — Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014 – 2020 — Sdružení — Neexistence bezprostředního dotčení členů — Nepřípustnost“**

(2016/C 038/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Renewable Energies Federation EREF (Brusel, Belgie) (zástupce: U. Prall, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, K. Herrmann a R. Sauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení sdělení Komise „Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020“ ze dne 28. června 2014 (Úř. věst. C 200, s. 1) v rozsahu, v němž se týká kritérií posouzení slučitelnosti podpor energie z obnovitelných zdrojů s vnitřním trhem.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) European Renewable Energies Federation (EREF) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 409, 17.11.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – Actega Terra v. OHIM – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)**(Věc T-766/14) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství FoodSafe — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“**

(2016/C 038/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Actega Terra GmbH (Lehrte, Německo) (zástupce: C. Onken, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem (OHIM), vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Heidelberger Druckmaschinen AG (Heidelberg, Německo) (zástupce: I. Lins, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. září 2014 (věc R 2440/2013-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Heidelberger Druckmaschinen AG a Actega Terra GmbH.

Výrok

1. Žaloba se odmítá.
2. Společnosti Actega Terra GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 9. 2. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. listopadu 2015 – Itálie v. Komise

(Věc T-809/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Jazykový režim — Oznámení o volném pracovním místě na pozici ředitele Překladatelského střediska pro instituce Evropské unie — Jazykové požadavky uvedené na internetovém modulu pro podávání přihlášek — Údajné odchylky od oznámení o volném pracovním místě, které bylo zveřejněno v Úředním věstníku — Dopis zaslaný Komisí po uzavření řízení pro podávání přihlášek — Nepřípustnost“

(2016/C 038/74)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení údajného rozhodnutí Komise obsaženého v dopise generálního ředitele generálního ředitelství (GR) pro lidské zdroje a bezpečnost ze dne 2. října 2014 adresovanému generálnímu řediteli pro Evropskou unii italského ministerstva zahraničních věcí.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 9.2.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 1. prosince 2015 – Banco Espírito Santo v. Komise

(Věc T-814/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora ze strany portugalských orgánů na řešení krize finanční instituce Banco Espírito Santo, SA — Vytvoření překlenovací banky — Rozhodnutí nevznášet námitky — Závazky předložené portugalskými orgány — Kontrola dodržování jejich závazků kontrolním správcem — Odměňování kontrolního správce špatnou bankou — Návrh na částečné zrušení — Nepřípustnost“

(2016/C 038/75)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Banco Espírito Santo, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: M. Gorjão Henriques a L. Bordalo e Sá, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, M. França a P. J. Loewenthal, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení bodů 9 a 18 přílohy II rozhodnutí Komise C(2014) 5682 final, ze dne 3. srpna 2014, státní podpora č. SA.39250 (2014/N) – Portugalsko, Řešení krize Banco Espírito Santo, S.A., v rozsahu, v němž na žalobkyni klade, nebo může být v tomto smyslu vykládáno, odpovědnost za zajištění odměny kontrolního správce pověřeného dohlížet nad dodržováním závazků, které na sebe vzala Portugalská republika, nebo platby jakýchkoliv jiných výdajů v souvislosti s tímto správcem

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) O návrhu Portugalské republiky na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka není třeba rozhodnout.
- 3) Banco Espírito Santo, SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 4) Banco Espírito Santo, SA, Evropská komise a Portugalská republika ponesou každý vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

(¹) Úř. věst. C 118, 13. 4. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2015 – August Brötje v. OHIM (HydroComfort)

(Věc T-845/14) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství HydroComfort — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“

(2016/C 038/76)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: August Brötje GmbH (Rastede, Německo) (zástupci: S. Pietzcker a C. Spintig, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: W. Schramek, D. Walicka a A. Schifko, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. října 2014 (věc R 1302/2014-5), týkajícímu se přihlášky k zápisu slovního označení HydroComfort jako ochranné známky Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti August Brötje GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. prosince 2015 – Novartis v. OHIM – Mabxience (HERTIXAN)

(Věc T-41/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 038/77)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novartis AG (Bâle, Švýcarsko) (zástupce: M. Douglas, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Palmero Cabezas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Mabxience SA (Montevideo, Uruguay)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 31. října 2014 (věc R 2550/2013-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Novartis AG et Mabxience SA.

Výrok

1. O žalobě není třeba rozhodovat.
2. Novartis AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 30. 3. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – Slovinsko v. Komise

(Věc T-118/15) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — EZOZF — Záruční sekce — EZZF a EZFRV — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Opožděnost — Nepřípustnost“

(2016/C 038/78)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Republika Slovinsko (zástupce: L. Bembič, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Rous Demiri a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2014/950/EU ze dne 19. prosince 2014, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 369, s. 71), v rozsahu, v němž vylučuje některé výdaje vynaložené Republikou Slovinsko.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*
- 2) *Není namístě rozhodnout o návrzích na vstup vedlejšího účastníka do řízení předložených Italskou republikou, Francouzskou republikou a Maďarskem.*
- 3) *Republika Slovinsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 4) *Republika Slovinsko, Komise, Italská republika, Francouzská republika a Maďarsko ponесou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 4. 5. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. listopadu 2015 – Zitro IP v. OHIM (WORLD OF BINGO)

(Věc T-202/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství WORLD OF BINGO — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“

(2016/C 038/79)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zitro IP Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: V. Melgar a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. února 2015 (věc R 1899/2014-4) týkajícímu se přihlášky k zápisu obrazového označení WORLD OF BINGO jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá.*
- 2) *Společnosti Zitro IP Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 15. 6. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. listopadu 2015 – Zitro IP v. OHIM (WORLD OF BINGO)**(Věc T-203/15) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství WORLD OF BINGO — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“****(2016/C 038/80)****Jednací jazyk: španělština****Účastníci řízení****Žalobkyně:** Zitro IP Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)**Žalovaný:** Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: V. Melgar a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)**Předmět věci**

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. února 2015 (věc R 1900/2014-4) týkajícímu se přihlášky k zápisu slovního označení WORLD OF BINGO jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Společnosti Zitro IP Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 15.6.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. prosince 2015 – Lidl Stiftung v. OHIM – toom Baumarkt (Super Samstag)**(Věc T-213/15) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Společenství — Návrh na prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“****(2016/C 038/81)****Jednací jazyk: němčina****Účastníci řízení****Žalobkyně:** Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Německo) (zástupci: M. Wolter a A.C. Berger, advokáti)**Žalovaný:** Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: H.P. Kunz, zaměstnanec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: toom Baumarkt GmbH (Kolín, Německo) (zástupci: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a J. Rosenhäger, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. února 2015 (věc R 657/2014-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi toom Baumarkt GmbH a Lidl Stiftung & Co. KG.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Společnosti Lidl Stiftung & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 205, 22. 6. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2015 – Certuss Dampfautomaten v. OHIM – Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)

(Věc T-329/15) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 038/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Krefeld, Německo) (zástupce: J. Sroka, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Universal for Engineering Industries SAE (Giza, Egypt)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. dubna 2015 (věc R 1303/2014-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Universal for Engineering Industries SAE a Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Společnost Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

(¹) Úř. věst. C 279, 24. 8. 2015.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – GGP Italy v. Komise

(Věc T-474/15 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Směrnice 2006/42/ES — Ochrana zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a pracovníků před riziky vyplývajícími z použití strojů — Opatření přijaté lotyšskými orgány, kterým se zakazuje typ sekačky na trávu — Rozhodnutí Komise prohlašující opatření za odůvodněné — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“

(2016/C 038/83)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Itálie) (zástupci: A. Villani, L. D'Amario a M. Caccialanza, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Braga da Cruz a L. Cappelletti, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/902 ze dne 10. června 2015, týkajícího se opatření přijatého Lotyšskem v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES za účelem zákazu uvádění sekačky na trávu vyráběné společností GGP Italy Spa na trh (Úř. věst. L 147, s. 22).

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 6. října 2015 – Flamagas v. OHIM – MatMind (CLIPPER)

(Věc T-580/15)

(2016/C 038/84)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Flamagas, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupci: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez a D. Gabarre Armengol, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: MatMind Srl (Formello, Itálie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Společenství (Tvar zapalovače obsahující slovní prvek „CLIPPER“)
– Ochranná známka Společenství č. 4 758 652

Řízení před OHIM: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 30. července 2015, ve věci R 924/2013-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 22. března 2013, které bylo vydáno v řízení o prohlášení neplatnosti č. C 5642 týkajícím se ochranné známky Společenství č. 4 758 652;
- uložil další účastníci řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 27. října 2015 – Yieh United Steel v. Komise

(Věc T-607/15)

(2016/C 038/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Taiwan) (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2015/1429 ze dne 26. srpna 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z pravomoci Tribunálu k přezkumu článků 1 a 2 napadeného rozhodnutí a jeho souladu se základním nařízením, jakož i s obecnými zásadami evropského práva.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 5 základního nařízení v rozsahu, v němž Komise nesprávně odmítla zohlednit metody rozdělení nákladů, které žalobkyně v minulosti použila a které odpovídají mezinárodně uznaným praktikám účetnictví. Z tohoto důvodu Komise nesprávně odmítla odečíst recyklovaný starý kov od výrobních nákladů dotčeného výrobku, a tím zvýšila uměle obvyklou hodnotu a porušila čl. 2 odst. 3 základního nařízení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 1 základního nařízení v rozsahu, v němž Komise při určení běžné hodnoty nesprávně vyloučila prodeje dotčeného výrobku, které se uskutečnily v rámci běžných obchodních operací s nezávislým vnitrostátním zákazníkem. Komise toto odmítnutí nedostatečně odůvodnila. Navíc, i kdyby důvodem pro jejich vyloučení byla pouze skutečnost, že tyto výrobky byly po prodeji předmětem vývozu (aniž by o tom žalobkyně věděla), Komise použila protiprávní kritérium. Měla zohlednit úmysl žalobkyně, pokud jde o konečné určení těchto prodejů v okamžiku, kdy byly uskutečněny. Komise tedy porušila čl. 2 odst. 2 základního nařízení tím, že vyloučila vnitrostátní prodeje pouze z důvodu, že po prodeji byly předmětem vývozu nezávislým zákazníkem.

Žaloba podaná dne 29. října 2015 – Azur Space Solar Power v. OHIM (Zobrazení černé linie)**(Věc T-614/15)**

(2016/C 038/86)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Německo) (zástupce: J. Nicodemus, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie obrazové ochranné známky (Zobrazení černé linie)
– Přihláška č. 1 201 652

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. září 2015, ve věci R 3233/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2015 – E-Control v. ACER**(Věc T-671/15)**

(2016/C 038/87)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Vídeň, Rakousko)
(zástupce: F. Schuhmacher, advokát)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil stanovisko Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů č. 09/2015 ze dne 23. září 2015 o souladu rozhodnutí národních regulačních orgánů o schválení metod přidělování přeshraniční přenosové kapacity ve střední a východní Evropě s nařízením (ES) č. 714/2009 a s rámcovými pokyny pro správu a přidělování dostupné přenosové kapacity pro propojení mezi vnitrostátními systémy, obsaženými v příloze I uvedeného nařízení, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení procesních požadavků, včetně neexistence procesních pravidel, z porušení práva na přístup ke spisu, z porušení práva být slyšen a z nedostatku náležitého odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence právního základu pro navržená opatření, neboť se agentura ACER neřídila postupem upraveným v článku 8 nařízení (ES) č. 713/2009, ale namísto toho své stanovisko založila na čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 713/2009, a tím překročila pravomoc stanovenou v čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 713/2009 a jednala *ultra vires*.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení nařízení (ES) č. 714/2009, neboť závěr agentury ACER, že na německo-rakouské hranici dochází ke strukturálnímu přetížení, není skutkově podložen a není v souladu s definicí přetížení. Dále ve stanovisku chybí posouzení vlivů a důkladné hodnocení alternativních řešení. Konečně postup přidělování kapacity popsaný ve stanovisku není vhodnou ani přiměřenou nápravou problémů konstatovaných ve stanovisku.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení nařízení Komise (EU) č. 1222/2015 (rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení) v rozsahu, v němž stanovisko nerespektuje závazné věcné a procesní požadavky rámcového pokynu pro přidělování kapacity a řízení přetížení, jenž vstoupil v platnost před vydáním stanoviska.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení článků 101 SFEU a 102 SFEU ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, neboť stanovisko porušuje základní zásady evropského vnitřního trhu s energií tím, že národním regulačním orgánům a provozovatelům přenosových soustav nařizuje, aby uměle rozdělili integrovaný trh s elektřinou mezi Rakousko a Německo.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení článků 34 SFEU a 35 SFEU, neboť by regulační opatření vytvořilo umělé překážky v obchodu mezi členskými státy a naráželo by na základní zásadu volného pohybu zboží ve smyslu článků 34 SFEU a 35 SFEU.

Žaloba podaná dne 20. listopadu 2015 – Shanxi Taigang Stainless Steel v. Komise

(Věc T-675/15)

(2016/C 038/88)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Tchaj-čüan, Čína) (zástupci: F. Carlin, barrister, a N. Niejahr, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1429 ze dne 26. srpna 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 224, s. 10) v rozsahu, v němž zavádí antidumpingové clo na dovozy žalobkyně a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na tyto dovozy, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Komise porušila čl. 2 odst. 7 druhý pododstavec nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“) tím, že Spojené státy americké (dále jen „Spojené státy“) v projednávaném případě označila a vybrala jako vhodnou srovnatelnou zemi. Tato volba spočívala na chybném výkladu a použití výše uvedeného ustanovení a na zjevně nesprávných posouzeních skutečností. Podpůrně tvrdí, že se Komise zjevně dopustila chybného použití čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení tím, že neprovedla některé požadované opravy běžné hodnoty, třebaže zvolila Spojené státy jako srovnatelnou zemi.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Komise porušila čl. 2 odst. 10 základního nařízení tím, že neprovedla úpravu nákladů amerického exportujícího výrobce na vnitrostátní dopravu požadovanou v bodě k) tohoto ustanovení.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Komise porušila čl. 3 odst. 2, 6 a 7 základního nařízení. Její analýza některých faktorů újmy a příčinné souvislosti je stižena zjevně nesprávnými posouzeními skutečností nebo není v souladu s její povinností posuzovat informace pečlivě a nestranně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 20. listopadu 2015 – Les Éclaires v. OHIM – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Věc T-680/15)

(2016/C 038/89)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Les Éclaires GmbH (Norimberk, Německo) (zástupce: S. Bund, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: L'éclaireur International (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Společenství „L'ECLAIREUR“ – Ochranná známka Společenství č. 3 494 028

Řízení před OHIM: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 3. září 2015, ve věci R 2266/2014-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009;

- porušení čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;
- rozpor s částí C oddílem 6 metodických pokynů OHIM pro přezkum.

**Žaloba podaná dne 20. listopadu 2015 – Environmental Manufacturing v. OHIM – Société Elmar Wolf
(Vyobrazení vlčí hlavy)**

(Věc T-681/15)

(2016/C 038/90)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Spojené království) (zástupce: S. Malynicz, Barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Société Elmar Wolf SA (Wissembourg, Francie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství (Vyobrazení vlčí hlavy) – Přihláška ochranné známky Společenství č. 4 971 511

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 3. září 2015, ve věci R 1252/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl, že OHIM a další účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

**Žaloba podaná dne 26. listopadu 2015 – Sulayr Global Service v. OHIM – Sulayr Calidad (sulayr
GLOBAL SERVICE)**

(Věc T-685/15)

(2016/C 038/91)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Španělsko) (zástupci: P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Sulayr Calidad, SL (Granada, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatel: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvky „sulayr GLOBAL SERVICE“ – Přihláška č. 11 960 515

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. září 2015, ve věci R 149/2015-1.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatovalo, že existuje podobnost mezi službami přihlášenými ve třídě 40 a službami náležejícími do třídy 42, na které se vztahuje starší ochranná známka, a v důsledku toho nebezpečí záměny;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- porušení článku 60 nařízení č. 207/2009 a pravidla č. 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95;
- porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 27. listopadu 2015 – Clover Canyon v. OHIM – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Věc T-693/15)

(2016/C 038/92)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Clover Canyon, Inc. (Los Angeles, Spojené státy) (zástupce: T. Schmitz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Německo)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky „CLOVER CANYON“ – Přihláška č. 1 120 485

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. srpna 2015 ve věci R 3018/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů odvolacího řízení před OHIM;
- nebo
- uložil další účastníci v řízení před odvolacím řízením náhradu nákladů řízení, včetně nákladů odvolacího řízení před OHIM.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2015 – Micula v. Komise

(Věc T-694/15)

(2016/C 038/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ioan Micula (Oradea, Rumunsko) (zástupci: K. Struckmann, advokát, G. Forwood, Barrister a A. Kadri, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2015/1470 ze dne 30. března 2015 o státní podpoře SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) poskytnuté Rumunskem [Rozhodčí nález ve věci Micula v. Rumunsko ze dne 11. prosince 2013 (oznámeno pod číslem C(2015) 2112)] (Úř. věst. 2015 L 232, s. 43);
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž a) se týká žalobce, b) brání Rumunsku, aby vyhovělo nálezu, c) ukládá Rumunsku, aby nařídilo vrácení neslučitelné podpory, d) ukládá žalobci, aby byl společně a nerozdílně odpovědný za platbu podpory přijaté subjekty uvedenými v čl. 2 odst. 2 napadeného rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí se dopustilo pochybení, když v projednávané věci řádně nepoužilo článek 351 SFEU a obecné právní zásady.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně konstatovalo, že dotčené opatření žalobci poskytlo výhodu, konkrétně nesprávným posouzením doby, kdy byla údajná výhoda poskytnuta, nebo podpůrně tím, že dospělo k závěru, že platba náhrady škody představuje výhodu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně konstatovalo, že dotčené opatření bylo přičitatelné rumunskému státu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně posoudilo slučitelnost údajné opatření podpory.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně identifikovalo příjemce údajné podpory, neuvedlo důvody opodstatňující jeho závěry, konkrétně určením fyzických či právnických osob, které tvoří podnik, který byl údajným příjemcem podpory.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí se dopustilo právního pochybení z důvodu překročení pravomoci při nařízení vrácení údajné podpory.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušilo zásadu ochrany legitimního očekávání.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí je trpí nedodržením zásadních procesních požadavků, konkrétně práva být slyšen, čl. 108 odst. 3 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, Úř. věst. L 83, s. 1 (ve znění změn a doplňků).

Žaloba podaná dne 24. listopadu 2015 – BMB v. OHIM – Ferrero (bonboniéra, krabice)

(Věc T-695/15)

(2016/C 038/94)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polsko) (zástupce: K. Czubkowski, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ferrero (Alba, Itálie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 826 680 0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 8. září 2015 ve věci R 1150/2012-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 61 odst. 1 a 2 nařízení č. 6/2002,

— porušení článku 62 a čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002,

— porušení čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002,

— porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2015 – Bodegas Vega Sicilia v. OHIM (TEMPOS VEGA SICILIA)**(Věc T-696/15)**

(2016/C 038/95)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Španělsko) (zástupkyně: S. Alonso Maruri, advokátka)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)**Údaje týkající se řízení před OHIM***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Společenství „TEMPOS VEGA SICILIA“ – Přihláška č. 13 066 121*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. září 2015, ve věci R 285/2015-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. září 2015 ve věci R 285/2015-4;
- zrušil zamítavé rozhodnutí OHIM ze dne 8. prosince 2014;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení č. 207/2009 ve spojení s článkem 118b nařízení č. 491/2009 o organizaci trhu s vínem.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2015 – Volfas Engelman v. OHIM – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)**(Věc T-700/15)**

(2016/C 038/96)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Volfas Engelman AG (Kaunas, Litva) (zástupce: P. Olson, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)*Další účastnice v řízení před odvolacím senátem:* Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Rakousko)**Údaje týkající se řízení před OHIM***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvky „BRAVORO PINTA“ – Přihláška č. 10 725 381

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. září 2015 ve věci R 1649/2014-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a povolil zápis přihlašované ochranné známky Společenství č. 10 725 381 a
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení při identifikaci relevantní veřejnosti;
- odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že relevantní veřejnost bude vykazovat průměrnou úroveň pozornosti;
- odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení, když přehlédl významné vizuální prvky přihlašované ochranné známky Společenství;
- odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení, když dospěl k závěru, že ochranné známky jsou foneticky podobné;
- odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení, když opřel své rozhodnutí o závěr uvedený v bodě 42, že starší ochranná známka má vyšší rozlišovací způsobilost pro energetické nápoje;
- odvolací senát se dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že existuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 25. listopadu 2015 – Stock Polska v. OHIM – Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Věc T-701/15)

(2016/C 038/97)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stock Polska Sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupce: T. Gawrylczyk, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Lass & Steffen GmbH Wein und Spirituosen-Import (Lübeck, Německo)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „LUBELSKA“ – Přihláška č. 11 657 459.

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 24. září 2015 ve věci R 1788/2014-5.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2015 – Makhoul v. Rada**(Věc T-706/15)**

(2016/C 038/98)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Ehab Makhoul (Damašek, Sýrie) (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil návrh žalobce za přípustný a opodstatněný,
- v důsledku toho uložil Evropské unii nahradit veškerou škodu způsobenou žalobci ve výši, kterou spravedlivě určí Tribunal,
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející ze škody, která byla způsobena žalobci a za niž odpovídá Rada Evropské unie. Uvedený žalobní důvod se skládá ze tří částí.

- První část vycházející z protiprávnosti aktů přijatých Radou, tím, že omezující opatření mají na jedné straně neodůvodněnou a nepřijatelnou povahu a jednak porušují práva na řádnou správu a na dobrou pověst žalobce, jakož i jeho vlastnické právo;
- Druhá část vycházející z nemajetkové újmy, kterou žalobce utrpěl z důvodu jeho zařazení na seznam osob a subjektů, kterých se týkají sankce proti Sýrii;
- Třetí část vycházející z objektivní odpovědnosti Evropské unie tím, jelikož opatření přijatá proti žalobci neobvykle omezují jeho základní práva.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2015 – Pharm-a-care Laboratories v. OHIM – Pharmavite (VITAMELTS)**(Věc T-713/15)**

(2016/C 038/99)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Austrálie) (zástupce: I. De Freitas, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Pharmavite LLC (Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Společenství „VITAMELTS“ Ochranná známka Společenství č. 11 403 581

Řízení před OHIM: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 10. září 2015 ve věci R 2649/2014-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- v plném rozsahu potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení tak, aby byla zamítnuta žádost o prohlášení neplatnosti č. 8627 C;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že žalobkyně nejednala v dobré víře při podání přihlášky sporné ochranné známky;
- napadené rozhodnutí je zčásti stížené vadou spočívající v porušení základní procesní záruky, a sice skutečností, že žalobkyni nebylo umožněno, aby se vyjádřila k důkazům oznámeným osobě navrhuující prohlášení neplatnosti.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2015 – Drugrus v. EMA

(Věc T-717/15)

(2016/C 038/100)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Drugrus Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Howe a S. Ford, Barristers a R. Sanghvi, Solicitor)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí uvedené v e-mailu EMA ze dne 8. října 2015, podle kterého není Drugrus oprávněna přípravek dováženy pod názvem Bretaris Genuair přejmenovat na Eklira Genuair, a
- uložil EMA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod.

Žalobkyně tvrdí, že se EMA dopustila nesprávného právního posouzení tím, že došla k závěru, že není přípustné změnit název centralizovaně registrovaných léčivých přípravků. Tvrdí, že podle pravidel Smlouvy o FEU týkajících se volného pohybu zboží může paralelní dovozce přípravek přebalit nebo změnit jeho název pro účely paralelní distribuce, pokud je toto přebalení nebo změna názvu objektivně nezbytné k tomu, aby měl dovážený přípravek skutečně přístup na trh členského státu dovozu.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. listopadu 2015 – Necci v. Komise

(Věc T-211/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda kasačního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 22.6.2015.

